

د مالک عیسیٰ مسیح په حقله

د حضرت مرقوس زیرے

پېژندگلو

د حضرت مرقوس زیرے په انجیل کښې دوهم کتاب دے او په دې کښې د حضرت عیسیٰ علیه السلام ژوند، د هغه خدمت او چې زمونږ دپاره یې څه کړی دی هغه درج دی. د حضرت مرقوس د انجیل د ټولو نه لوی مقصد او د دې کتاب د متن موضوع دا ده چې د حضرت عیسیٰ مسیح پیروی او د هغه عام بلنه خلقو ته پېش کړی او د هغې دفاع وکړی، حضرت مرقوس د دې عام بلنې او پیروی نه د حضرت عیسیٰ په تعلیماتو سره په ټینگه ملاتړ کوی. حضرت مرقوس رسول فرمائی چې د حضرت عیسیٰ سره تعلق او شراکت د یو ایماندار یا مرید په ژوند کښې د زړه آواز دے او په دې تعلق کښې په هغه باور کول ضروری دی، د هغه سره د تعلق په وجه خلقو ته د هغه په حقله اقرار کول دی، او د هغه خوی خصلت په خپل ځان کښې راوستل دی، د هغه د تعلیماتو نه ځان خبرول دی، او د خپل ځان اصلاح کول دی. د حضرت عیسیٰ د تابعداری او د شاگردۍ مقصد دا دے چې خپل ځان هغه سختو الزامونو او نفرتونو ته تیار کړو کومو سره چې هغه په خپله مخامخ شوے وو. د حضرت مرقوس زیرے په دې خبره زور اچوی چې

حضرت عیسیٰ ہم مسیح دے او د خدائ پاک زوی دے. په دې خبره پوهېدل ضروری دی چې د دې مطلب دا نه دے چې حضرت عیسیٰ مسیح د خدائ پاک جسمانی زوی دے، بلکې هغه یې روحانی زوی دے. لکه څنگه چې حضرت عیسیٰ مسیح په خپله وفرمائیل، ”زمونږ مالک خدائ پاک واحد ذات دے“ (مرقوس ۱۲: ۲۹). په دې زېری کښې حضرت عیسیٰ مسیح د خدائ پاک د بادشاهی اعلان کوی، بیمارانو له شفا ورکوی، او د گناهگارانو دپاره خپل ژوند په فدیہ کښې ورکوی. پېر ایمانداران د حضرت عیسیٰ مسیح د شفا ورکولو د نمونې پیروی کوی چې د ضرورت مندو خلقو خدمت وکړی. د حضرت عیسیٰ مسیح نه علاوه، حضرت مرقوس خلق په درېو ډلو تقسیم کړی دی: شاگردان، گڼه، او مذهبی مشران، په دې کښې څوک هم په حضرت عیسیٰ مسیح پوهه نه شو. کله چې وخت راغلو چې حضرت عیسیٰ مسیح سولی له لار شى، نو مذهبی مشرانو گرفتار کړو، شاگردانو پرېښودو، او گڼې ورپورې ټوټې وکړې. خو چې کله هغه په سولی مړ شو او هغه بیا راژوندې شو نو خلقو هغه وپېژندو چې په رښتیا سره هغه څوک وو. ستاسو د حفظ کولو دپاره ۱۰: ۴۵ آیت ”ابن آدم د دې دپاره رانه غلو چې د هغه خدمت دې وکړی شى خو د دې دپاره راغلو چې د نورو خدمت وکړی او خپل ژوند د پېرو دپاره فدیہ کړی.“

د حضرت یحییٰ بیتسمه ورکونکی بیان

۱ (۱) دا د خدائ پاک د زوی د عیسیٰ مسیح د زېری

شروع ده، (۲) لکه څنگه چې يشعياہ نبی ليکلی دی چې،
 ”گوره، زه خپل پېغمبر ستا نه وړاندې لېرم چې ستا مخې ته
 لاره تياره کړی. (۳) په بيابان کښې د نعرې وهونکی آواز
 دے چې د مالک خدائ لاره جوړه کړئ او د هغه لارې نېغې
 کړئ.“ (۴) او دغه شان په بيابان کښې بېتسمه ورکونکے
 يحيى راغے او دا بيان يې کولو چې، ”توبه گار شئ او
 بېتسمه واخلي او ستاسو گناهونه به معاف شي.“ (۵) او د
 يهوديه د ټول ملک او د يروشلم اوسېدونکی هغه له بهر
 راووتل، هغه هغوی له د خپلو گناهونو په اقرار کولو سره د
 اردن د سيند په اوبو بېتسمه ورکړه. (۶) د يحيى جامې د
 اوبن د وړې وې او د څرمنې پټې يې د ملا نه تړلې وه او
 ملخان او ځنگلي شات يې خوراک وو. (۷) هغه به دا اعلان
 کولو چې، ”زما نه پس به هغه څوک راځي چې زما نه پېر
 زورور دے. زه د دې جوگه هم نه يم چې ټيټ شم او د هغه د
 پېزار تسمې پرانيزم. (۸) ما خو په اوبو ستاسو بېتسمه وکړه
 خو هغه به تاسو له په روح القدس بېتسمه درکوی.“

د حضرت عيسى بېتسمه او آزمېښت

(۹) هم په هغه ورځو کښې داسې وشول چې د گليل د
 ناصرت نه عيسى راغلو او د اردن د سيند په اوبو کښې يې د
 يحيى نه بېتسمه واخسته. (۱۰) څه وخت چې هغه د اوبو نه
 بهر راووتو نو هغه آسمانونه پرانستی وليدل او روح القدس د
 کونترې په شکل کښې په هغه راناښل شو. (۱۱) او د آسمان نه
 يو آواز راغلو چې، ”ته زما محبوب زوی يې، ستا نه زه
 راضي يم.“ (۱۲) سمدستی روح القدس هغه بيابان ته په تلو

مجبور ڪړو. (۱۳) او هلته کښي هغه تر څلوپښتو ورځو پورې د ايليس په لمسونه کښي آزمائيلے شو. هغه د ځنگلي ځناورو سره وو او فرښتي د هغه په خدمت کښي حاضرې شوې.

د حضرت عيسى د څلورو ماهيگرو رابلل

(۱۴) نو هرکله چې يحيى گرفتار شو نو عيسى گليل ته راغلو او د خدائ پاک د زيري بيان يې کولو چې، (۱۵) ”وخت پوره شو، د خدائ پاک بادشاهي ستاسو مينځ ته راغلي ده. توبه کار شئ او په زېري ايمان راوړئ.“ (۱۶) کله چې عيسى د گليل درياب په غاړه گرځېدو نو هغه دوه ورونه وليدل چې شمعون او د هغه ورور اندرياس وو. هغوي په درياب کښي جال اچولو ځکه چې هغوي ماهيگر وو. (۱۷) عيسى هغوي ته وفرمائيل چې، ”ما پسي راځئ او زه به تاسو نه آدمگير جوړ کړم.“ (۱۸) او هغوي سمدستي خپل جالونه پرېښودل او په هغه پسي روان شول. (۱۹) کله چې عيسى د دې ځاي نه لږ وړاندې لاړو نو هغه يعقوب د زېدي زوي، او د هغه ورور يوحنا وليدل، چې په خپله کشتي کښي ناست وو او جالونه يې مرمت کول. (۲۰) نو سمدستي هغه هغوي راوبلل، او هغوي خپل پلار زېدي د مزدورانو سره په کشتي کښي پرېښودو او په هغه پسي روان شول.

پيريانو نيولے سرے

(۲۱) بيا دوي د كفرنحوم ښاري ته لاړل نو کله چې د سبت ورځ راغله، عيسى عبادتخاني ته ننوتو او هلته يې تعليم شروع

کړو. (۲۲) نو خلق د هغه په تعليم حق حېران شول. ځکه چې هغه د هغوی د شرعي عالمانو په شان نه، خو په پوره اختيار سره يې تعليم ورکولو. (۲۳) نو بيا په دغه وخت کښې په عبادتخانه کښې يو سرې وو چې پېری نیولې وو. ناگهانه هغه چغې کړې، (۲۴) ”ته زمونږ نه څه غواړې اے عیسیٰ ناصری؟ ته راغلي چې مونږ هلاک کړې څه؟ زه دې پېژنم چې ته څوک يې، ته د خدای پاک قدوس يې.“ (۲۵) عیسیٰ هغه ورتلو او ورته يې وفرمائیل چې، ”چپ شه او د ده نه راوځه.“ (۲۶) او پېری هغه سرې پېر ولړزولو او په چغه ترې راووتلو. (۲۷) هغوی ټول حق حېران شول او د يو بل نه يې تپوس وکړو چې، ”دا لا څه دی؟ دا خو د اختيار سره يو نوې تعليم دے. تر دې چې پيريانو ته حکم کوی، او هغوی يې هم منی.“ (۲۸) نو پېر زر په ټول گليل کښې هغه مشهور شو.

د پېرو خلقو جوړول

(۲۹) د عبادتخاني نه په راوتو هغوی نېغ د شمعون او اندرياس کره لارل او يعقوب او يوحنا هم ورسره ملگری وؤ. (۳۰) د شمعون خواښې تبې نیولې وه، او په کت کښې پرته وه. هغوی بيا د هغې د بيماری حال ورته ووييلو. (۳۱) عیسیٰ ورغلو او د هغې لاس يې ونيولو او په پښو يې ودروله او تبه يې لاره او هغه د هغوی په خدمت کولو شروع شوه. (۳۲) هغه ماښام د نمر د پرېوتو نه پس هغوی عیسیٰ له ټول بيماران او پيريانو نیولی خلق راوستل. (۳۳) او ټوله ښاريه د هغه د کور مخې ته راټوله شوله. (۳۴) عیسیٰ پېر بيماران روغ کړل چې

په مختلفو بيماريانو آخته ؤو او ډېر پيريان يې وشړل. هغه پيريان د خبرو نه منع كړل ځكه چې هغوى ته پته وه چې دا څوك دى.

په گليل كښې گرځېدل او بيان كول

۲۵ سحر وختى د نمر ختو نه وړاندې عيسى پاڅېدو او بهر لاړو. هغه ځان له يو خوشى بيابان ته لاړو او هلته يې دُعا كوله. ۲۶ خو شمعون او د هغه ملگرو يې تلاش كولو چې وې مومى، ۲۷ او كله چې يې وموندلو نو ورته يې ووئيل چې، ”ټول خلق ستا په تلاش كښې دى.“ ۲۸ هغه جواب وركړو چې، ”راځئ چې نزدې بنارونو ته لاړ شو چې زه هلته هم خپل بيان وكړم ځكه چې زه په هم دې غرض راوتلى يم.“ ۲۹ نو هغه په ټول گليل كښې گرځېدو، د هغوى په عبادتخانو كښې يې بيان كولو او پيريان يې شړل.

د يو جذامى پاكول

۳۰ عيسى له يو جذامى راغلو، منت زارى يې ورته وكړل او ورته په سجده پرېوتو، عيسى ته يې ووئيل چې، ”كه ته وغواړې نو ما روغولې شې.“ ۳۱ د عيسى زړه په هغه وسوزېدلو، خپل لاس يې وراوږد كړو، او د هغه سره يې ولگولو او ورته يې فرمائيل چې، ”آو، زه غواړم. پاك شه.“ ۳۲ نو سمدستى د هغه نه جذام ختم شو او هغه پاك شو. ۳۳ بيا عيسى هغه د دې سخت حكم سره رخصت كړو، ۳۴ ”گوره چې هيچا ته د دې په حقله څه ونه وائي. لاړ شه، خپل ځان امام ته وښايه او كومه شكرانه چې موسى مقرره

کڙي ده هغه ورکړه. دا به ستا د روغولو گواهي شي.“ (٤٥)

خو هغه سرې بهر لارو او د دې قيصې نه يې ټول خلق خبر کړل. دا خبره يې تر لرې لرې خوره کړله تر دې چې عيسی به يو ښار ته هم په ښکاره نه شو تلې او بهر به په خوشو ځايونو کښې پاتې کېدو. خو بيا به هم خلق د هر لوري نه هغه له راتلل.

د يو شل سرې روغول

٢ (١) کله چې عيسی يو څو ورځې وروستو کفرنحوم ته واپس شو نو خلقو ته دا پته ولگېده چې هغه په کور کښې دے. (٢) او دومره ډېر خلق ورته راټول شول چې د دروازي نه بهر هم نه ځانېدل. او څه وخت چې هغه هغوی ته کلام بيانولو، (٣) نو څلورو کسانو يو شل سرې راوچت کړې وو او هغه له يې په پوزي کښې راوړو. (٤) خو د گڼې له کبله يې هغه ته نږدې نه کړې شو، نو هغوی د کوټې چت په هغه ځای کښې سوړې کړو چرته چې عيسی وو او په هغه سوړې کښې يې هغه شل سرې په بستره کښې د هغه مخې ته وربشکته کړو. (٥) کله چې عيسی د هغوی دا ايمان وليدو نو هغه شل سرې ته يې وفرمائيل، ”زما زويه، ستا گناهونه معاف شول.“ (٦) خو هلته په دغه موقع يو څو د شرعي عالمان ناست وو، هغوی د ځان سره ووئيل چې، (٧) ”دا سرې داسې خبرې ولې کوي؟ دا خو کفر دے. د ځدای پاک نه علاوه هم لا څوک د چا گناهونه بخښلې شي څه؟“ (٨) سمدستي عيسی پوهه شو چې دوی په زړه کښې څه سوچ

کوی نو هغوی ته پي وفرمائيل چې، ”تاسو په خپلو زړونو کبني داسې سوالونه ولې راولئ؟“ (٩) آيا دا آسانه خبره ده چې زه دې شل کس ته ووايم چې گناهونه دې معاف شو، او که دا ووايم چې پاڅه خپله بستره دې واخله او وگرځه؟ (١٠) خو دا ځکه چې تاسو په دې پوهه شئ چې ابن آدم سره په دنيا کبني د گناهونو د بخښلو اختيار هم شته، ”نو هغه شل سړي ته پي وفرمائيل چې، (١١) ”زه تا ته وایم چې، پاڅه، خپله بستره دې واخله او کور ته ځه.“ (١٢) او هغه پاڅېدو، سمدستی پي خپله بستره واخسته او د ټولو په مخکبني روان شو. دغه شان هغوی ټول حېران پاتې شول او د خدای پاک ثناء پي ووئيله. هغوی ووئيل چې، ”داسې کار خو مونږ چرې هم نه وو ليدلې.“

د محصولچي دعوت

(١٣) عيسی يو ځل بيا د درياب غاړې ته لاړو، گڼ خلق ورله راغلل او هغه هلته ورته تعليم ورکړو. (١٤) څنگه چې هغه له دې ځايه لاړو هغه د حلفی زوی لیوی د محصُول په کُرسی ناست وليدو او هغه ته پي وفرمائيل چې، ”ما پسې راځه.“ لیوی پاڅېدو او په هغه پسې روان شو. (١٥) نو څه وخت وروستو چې عيسی د لیوی په کور کبني روتی ته کښېناستو، پېر محصولچيان، گناهگاران او د هغه مريدان ورسره يو ځای روتی ته ناست و، ځکه چې پېرو خلقو هغه منلو. (١٦) ځينو فريسيانو، څوک چې د شرعی عالمان و، چې دا وليدل چې هغه د محصولچيانو او گناهگارانو په دې پله کبني روتی ته ناست دے، نو د هغه مريدانو ته پي ووئيل چې، ”هغه ولې

د محصولچيانو او گناهارو سره يو ځای روتی خوری؟“
 (۱۷) چې عیسیٰ دا خبره واورېدله نو دوی ته یې وفرمائیل
 چې، ”روغو خلقو ته د طبیب حاجت نه وی خو بیمارانو ته
 یې وی. زه د دې دپاره نه یم راغلی چې صادقانو له دعوت
 ورکړم بلکې گناهکارانو له.“

د روژې په باب کښې تپوس کول

(۱۸) یو ځلې چې د یحییٰ د مریدانو او د فریسیانو روژه وه نو
 ځینې خلق ورله راغلل او وې وئیل چې، ”څه وجه ده چې د
 یحییٰ مریدان او د فریسیانو مریدان خو روژه نیسی، ولې ستا
 مریدان یې نه نیسی؟“ (۱۹) عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل، ”کله
 چې د واده زلمه د جنجیانو سره وی نو هغوی روژه نیولې
 شی څه؟ ترڅو پورې چې د واده زلمه د دوی سره وی نو
 دوی به روژه نه نیسی. (۲۰) یو وخت به راشی چې د واده
 زلمه به د دوی نه جدا کړی شی او په هغه ورځ به دوی
 روژه نیسی. (۲۱) هیڅوک هم نوې پیوند په زړه چوغه باندې
 نه لگوی، او که څوک داسې کوی نو دا پیوند به چوغه نوره
 هم وشلوی او نور لوی سورې به په کښې جوړ شی. (۲۲)
 هیڅوک هم نوی مې په زړو مشکونو کښې نه اچوی، گڼې نو
 مې به مشکونه وشلوی، مې او مشکونه دواړه به ضائع شی.
 خو هر څوک نوی مې په نوؤ مشکونو کښې اچوی.“

د سبت په ورځ وږی شوکول

(۲۳) د یو سبت په ورځ عیسیٰ د فصل په پټو تېرېدو نو په تلو
 تلو کښې د هغه مریدانو وږی راوشوکول. (۲۴) فریسیانو هغه

ته ووئیل چي، ”وگوره، کوم کار چي د سبت په ورغ ناروا وی، دوی ولې هغه کوی؟“ (٢٥) هغه ورته جواب ورکړو چي، ”تاسو چرې دا نه دی لوستلی کله چي داؤد او د هغه دوستان اوږی شوی ؤو او د خوراک دپاره هیڅ ورسره نه ؤو نو څه یې وکړل؟“ (٢٦) هغه د خدای پاک کور ته ننوتو کله چي ابیاتار مشر امام وو او پېش کړی شوې روتی یې وخوړه اگر چي هغه په ده او د ده په ملگرو ناروا وه او صرف امامانو ته روا وه. او هغه څه خپلو دوستانو ته هم ورکړه.“ (٢٧) عیسی ورته دا هم وفرمائیل چي، ”سبت د بنی آدم دپاره جوړ شوی دی، نه چي بنی آدم د سبت دپاره.“ (٢٨) ځکه ابن آدم د سبت د ورځي هم مالک دی.“

د اوچ لاسی سړی روغول

٣ (١) عیسی دوباره عبادتخانې ته ننوتو نو هلته یو داسی سړی وو چي لاس یې اوچ شوی وو. (٢) او هغوی دې ته کتل چي عیسی به د سبت په ورغ هغه روغ کړی او که نه، ځکه چي هغوی به د هغه خلاف الزام لگولو ته تیار ناست ؤو. (٣) هغه اوچ لاسی سړی ته وفرمائیل چي، ”راشه، په مینځ کبني ودرېږه.“ (٤) بیا یې هغوی ته وفرمائیل چي، ”ولې د سبت په ورغ نېکی کول روا دی که بد کول، د چا بچ کول روا دی که وژل؟“ خو هغوی چپ پاتي شول. (٥) د دوی د سختو زړونو په وجه هغه په غصه او افسوس ټولو ته وکتل او هغه سړی ته یې وفرمائیل چي، ”خپل لاس اوږد کړه.“ هغه لاس اوږد کړو او لاس یې روغ رمت شو. (٦) خو

فريسيان د عبادتخاني نه بهر ووتل، نو سمدستی يې د
هيرودياس قبيلې سره د عيسی د وژلو په منصوبه شروع
وکره.

د درياب په غاړه گڼ خلق

٧ عيسی د خپلو مريدانو سره د درياب غاړې ته لاړو نو
لويه گڼه د ټول گليل او يهوديه نه ورپسې روانه وه ٨ چې د
يروشلیم، ادميه او د اردن پورې غاړې، د صور او صيدا د
خوا او شا نه د هغه ليدو له راغلل ځکه چې هغوی دا اورېدلی
ؤو چې هغه عجيبه کارونه کوی. ٩ نو هغه خپلو مريدانو ته
وفرمائيل چې، ”ما دپاره يوه کشتی تياره ساتئ چې گڼه مې
چڅنی نه کړی.“ ١٠ ځکه چې هغه دومره پېر بيماران روغ
کړی ؤو چې ټولو بيمارانو دا زور کولو چې ده له لاس
ورورې. ١١ او هرکله به چې پيريانو دے وليدلو نو د هغه په
وړاندې به راغورزېدل او چغې به يې کړې چې، ”ته د خدای
پاک زوی يې.“ ١٢ خو هغه به ورته په سخته وفرمائيل چې،
”ما به نه ښکاره کوئ.“

د حضرت عيسی دولس مريدان

١٣ بيا عيسی يو غر ته لاړو او هغه بيا هغه کسان راوغوښتل
کوم چې هغه خوښ کړی ؤو او هغوی ورله راغلل. ١٤ هغه
دولس کسان رسولان مقرر کړل، څوک چې به د هغه سره
وی او د پېغام ورکولو دپاره به بهر لېږلے شی، ١٥ او د
پيريانو شړلو اختيار به هم ورسره وی. ١٦ نو هغه دولس
کسان مقرر کړل چې د هغوی نومونه دا دی، شمعون چې

پطروس نوم يې پرې کښودو، (١٧) بيا د زېدی په زامنو

يعقوب او د هغه په ورور يوحنا يې بونرگس يعنې د تندر زامن

نوم کښودو، (١٨) او اندرياس، فيليپوس او برتلمای، متی،

توما او د حلفی زوی يعقوب، تدی او شمعون ننگيالی، (١٩)

او په دوی کښې يهوداه اسکريوتی چا چې په ده جاسوسی

وکړه هم وو.

حضرت عيسى او بعزبول

(٢٠) نو عيسى يو کور ته ننوتو او بيا دومره خلق پرې راټول

شول چې دوی روتی هم نه شوه خوړلې. (٢١) هر کله چې د

هغه خاندان دا واورېدل نو هغوی لاپل چې د هغه مخه ونیسی

حکله چې خلقو وئیل چې، ”هغه په خود کښې نه دے.“ (٢٢)

هغه د شرعی عالمان څوک چې د يروشلم نه راغلی وو،

هغوی هم وئیل چې، ”دے بعزبول نیولے دے،“ او ”دے د

پيريانو د سردار په مدد پيريان شری.“ (٢٣) نو عيسى بيا

هغوی راوغوښتل او په مثالونو کښې يې ورته وفرمائیل چې،

”شېطان څنگه شېطان شری؟“ (٢٤) که يوه بادشاهی په

خپلو کښې وويشلے شی نو هغه بادشاهی پاتې کېدے نه شی.

(٢٥) که په يو کور کښې بې اتفاقی راشی نو هغه کور هم

هيڅکله پاتې کېدے نه شی. (٢٦) او که چېرې ابليس د خپل

ځان خلاف شی نو هغه به هم بې اتفاقه شی نو هغه بيا پاتې

کېدے نه شی او د هغه انجام راورسېدو. (٢٧) خو بيا څنگه يو

سرې د يو زورور سرې په کور ورتلے شی او د هغه مال

حال لوټ کولے شی؟ ترڅو چې اول هغه دا زورور سرې

ترلے نه وی د هغه کور نه شی لوټ کولے. (٢٨) زه تاسو ته

رښتيا وایم چې یوه گناه او یو کفر هم داسې نشته چې هغه
 بڅښلې نه شي، (۲۹) خو هر څوک چې په روح القدس باندې
 کفر وائی هغه به هیڅکله هم معافی ونه مومی او هغه به د تل
 عمری گناه مجرم وی. (۳۰) عیسی دا ځکه وفرمائیل چې
 هغوی وئیل چې، ”دے پیریانو نیولے دے.“

د حضرت عیسیٰ رښتینے رښته دار

(۳۱) بیا د عیسیٰ مور او وروڼه راغلل او بهر ولاړ وؤ او د هغه
 د رابللو دپاره یې څوک ورو لېږل. (۳۲) گڼ خلق ترې چاپېره
 ناست وؤ او هغوی ورته وئیل چې، ”ستا مور او وروڼه بهر
 ولاړ دی، هغوی تا سره ملاوېدل غواړی.“ (۳۳) هغه جواب
 ورکړو، ”زما مور او زما وروڼه څوک دی؟“ (۳۴) او هغه
 گېرچاپېره ناستو خلقو ته یې وکتل او وې فرمائیل چې، ”زما
 مور او وروڼه دا دی. (۳۵) څوک چې د خدای پاک رضا
 کوی، هغه زما ورور خور او مور ده.“

د زمیندار مثال

۴ (۱) عیسیٰ یو ځل بیا د دریا په غاړه تعلیم شروع کړو
 او دومره ډېر خلق ورته راټول شوی وؤ چې هغه ترې په
 دریا کېښې کشتی ته وختو او هلته کېښناستو، او نور ټول
 خلق د دریا په غاړه په اوچه ورته راټول شوی وؤ. (۲) او
 هغه هغوی ته په مثالونو کېښې د ډېرو خبرو تعلیم ورکړو. او
 په خپل تعلیم کېښې هغه هغوی ته وفرمائیل، (۳) ”واورئ، یو
 زمیندار د کروندې دپاره بهر لاړو. (۴) نو چې کله هغه په

خپل پتی کبښي تخم نوستلو نو څه تخم ترې نه په لاره پرېوتو
 نو مارغان راغلل هغه يې وخوړو. (٥) څه تخم په کانيزه
 زمکه پرېوتو چرته چې لږه شان خاوره وه او دا زر
 راوتوکېدلو ځکه چې هلته لاندې نوره خاوره نه وه. (٦) خو
 چې نمر راوختلو نو هغه کچه بوتی يې وسوزول او هغه اوچ
 شو ځکه چې جرړې يې نه وې. (٧) څه تخم په غنو کبښي
 پرېوتو، ازغی لوی شول او فصل يې لاندې کړو او مېوه دانه
 يې ونه نيوله. (٨) او څه تخم په زرخيزه زمکه پرېوتو چرته
 چې هغه راوتوکېدو او لوی شو او يو په دېرش يو په شپېته او
 يو په سل غله يې وکړه. (٩) هغه بيا وفرمائيل، ”که څوک د
 اورېدو غوږونه لری نو هغه دې واورى.“

د مثال مطلب

(١٠) هر کله چې عيسى د گڼې نه فارغ شو نو دولسو مريدانو
 او نورو د هغه نه ځانله د مثالونو په حقله تپوس وکړو. (١١)
 هغه جواب ورکړو چې، ”تاسو ته د خدای پاک د بادشاهي
 راز درکړې شوي دي خو هغه څوک چې بهر دی، هغوی ته
 هره خبره په مثالونو کبښي کيږي. (١٢) لکه څنگه چې
 صحيفې وائی، زه چې څه کوم هغوی به يې په سترگو وینی،
 خو څه به هم ترې نه زده کوی، هغوی به اوری خو پوهيږي
 به پرې نه، گڼې نو هغوی به خدای پاک ته راوگرځي او وبه
 بڅښلې شي.“

د کرونيکې مثال تشریح کول

(١٣) بيا عيسى هغوی ته وفرمائيل، ”ولې تاسو په دې مثال

پوهه نه شوئ؟ نو بيا به تاسو په نورو مثالونو څنگه پوهه شئ؟

- ١٤ زميندار کلام کړی. ١٥ د لارې په غاړه هغه خلق دی چرته چې کلام کړلې کيږي، او چې کلام واورى نو شېطان سمدستی راشي او کړلې شوې کلام د دوى نه يوسى. ١٦ دغسې هم هغه دی چې په کاپيزه زمکه کړلې شوى دی، څنگه چې دوى کلام واورى نو په خوشحالى سره يې سمدستی قبول کړی. ١٧ خو چې جرړې يې نه وى، نو د زغم طاقت په کبني د لږ وخت دپاره وى، نو بيا کله چې د کلام په وجه په هغوى تکليف يا سختی راشي نو بيا سمدستی هغوى تيندک وخورى. ١٨ نور خلق هغوى دی چې په غنو کبني وکړلې شو. دا هغه خلق دی چې کلام واورى، ١٩ خو د دنيا غم او د مال دولت لالچ او د نورو څيزونو خواهشات په مينځ کبني راشي او د کلام مری خپه کړی او کلام بې مېوې پاتې شى. ٢٠ او بيا هغه خلق دی چې تخم يې په زرخيزه زمکه پرېوتو، دوى کلام واورى او قبول يې کړی او يو په دېرش، يو په شپېته او يو په سل مېوه ونيسى.

د بسانک د لاندې پيوه

- ٢١ عيسى هغوى ته وفرمائيل، ”ولې تاسو پيوه د لوبنى يا د کت لاندې د کېښودو دپاره راوړئ؟ او ولې هغه تاسو په پيوټ نه ردئ څه؟ ٢٢ خو داسې پټ څيز نشته چې بڼکاره به نه شى او نه داسې پټ راز شته چې هغه به بڼکاره نه شى. ٢٣ که څوک د اورېدو غوږونه لری نو هغه دې واورى.“ ٢٤ عيسى دا هم وفرمائيل، ”ما ته توجه وکړئ چې څه اورئ، نو چې څنگه تاسو د بل ناپ تول کوئ، دغه رنگ به ستاسو ناپ تول کولې شى، بلکې لږ څه زيات. ٢٥ ځکه د

هر چا سره چې خه وي هغه له به نور هم ورکړي شي، خو د چا سره چې نه وي هغه نه به هغه خه هم واخستلې شي چې ورسره وي.“

د تخم د زرغونېدو مثال

٢٦ عيسی وفرمائيل، ”د خدای پاک بادشاهی داسې ده چې كه يو سرې تخم په زمكه كښې كړي. (٢٧) او كه هغه د شپې او ورځې اوده او يا وپښ وي خو هغه په دې نه پوهيږي چې په زمكه كښې تخم په خپله څنگه راټوكيږي او لويږي. (٢٨) زمكه له ځان نه غله پخپله پيدا كوي، وپرومبې تېغه، بيا وږي او بيا په وږي كښې تيارې دانې. (٢٩) خو هر كله چې فصل پوخ شي نو هغه ورپسې لور راواخلي ځكه چې د فصل د لو كولو وخت راغلي وي.“

د شپښو د تخم مثال

٣٠ عيسی دا هم وفرمائيل، ”مونږ د خدای پاک بادشاهی د خه شي سره بيانولې شو، يا د هغې دپاره كوم مثال استعمالولې شو؟ (٣١) دا د شپښو د هغه تخم په شان ده كله چې په زمكه وكرلې شي، دا په زمكه كښې د ټولو تخمونو نه وركوټې وي، (٣٢) نو چې وكرلې شي دا د باغ د ټولې كرونډې نه پېر لويږي او دومره لوي څانگې خورې كړي چې د هوا مارغان يې په سوري كښې جالې جوړوي.“ (٣٣) هغه به كلام دغسې په پېرو مثالونو ورته اورولو څومره چې هغوی برداشت كولې شو. (٣٤) هغه د هغوی سره د مثالونو نه بغير كلام ونه كړو خو ځان له يې خپلو مريدانو ته

د حضرت عيسىٰ په درياب ڪبني طوفان ودرول

۳۵) په هغه ورځ ماښام هغه مريدانو ته وفرمائيل، ”راڻي چي
د درياب پورې غاڙي ته لاڙ شو.“ ۳۶) هغوي گنه پاتي ڪړه او
مريدانو هغه د ځان سره په ڪشتي ڪبني بوتلو په کومه ڪبني
چي هغه ناست وو او د هغه سره نورې ڪشتي هم وې. ۳۷)
خو په درياب ڪبني يو زورور طوفان راغلو، چپو ڪشتي
داسي ووهله چي پوښو ته نزدې شوې وه. ۳۸) عيسىٰ
وروستو په ڪشتي ڪبني اوده و او بالبنت يې سر لاندې
پروت وو. هغوي هغه رابدار ڪړو او ورته يې ووييل، ”مالڪه،
مونږ پويږو، تا سره څه غم نشته؟“ ۳۹) هغه بېدار شو، باد
يې ورتلو او درياب ته يې وفرمائيل چي، ”په آرام شه،
وډرېږه.“ باد ودرېدلو نو په هغه ساعت څلاره څلارې شوه.
۴۰) هغه هغوي ته وفرمائيل چي، ”تاسو وډي دومره ږږي،
تاسو لا اوس هم ايمان نه لري؟“ ۴۱) هغوي ږي اخستي و
او يو بل ته يې ووييل، چي، ”دا لا څه قسم سرې دے چي
هوا او چپي يې هم حکم مني.“

پيريانو نيولے سرے روغول

۵) او هغوي د درياب بلې غاڙي ته د گراسينيانو علاقي
ته راغلل. ۲) او چي ڪله عيسىٰ د ڪشتي نه راکوز شو، نو
سمدستي يو سرې چي پيريانو نيولے وو د قبرستان نه د هغه
سره د ملاوږو دپاره راووتلو. ۳) هغه په قبرستان ڪبني

اوسېدو او هيچا هم قابو کولې نه شو، تر دې چې په
 زنځيرونو کښې هم تړلې کېدې نه شو. (۴) ځکه چې هغه ته
 يې څو څو ځله زنځيرونه او هتکړۍ اچولې وې خو هغه
 زنځيرونه شلولي و او هتکړۍ يې ماتې کړې وې او دومره
 طاقتور هيڅوک نه و چې هغه يې قابو کړي وې. (۵) شپه
 او ورځ به هغه په قبرونو او د غرونو په خوا کېښې چغې وهلې
 او ځان به يې په کانو زخمۍ کولو. (۶) کله چې هغه عيسی د
 لرې نه وليدلو نو هغه ورمندېه کړه او سجده يې ورته وکړه،
 (۷) او په چغو يې ووئيل، ”اے عيسی، د خدای تعالیٰ زويه،
 ته زما نه څه غواړي؟ خدای ته وگوره چې ما مه په عذابوه.“
 (۸) ځکه چې عيسی هغه ته دا وفرمائيل، ”اے پيريانو، د دې
 سړی نه راوځئ.“ (۹) بيا عيسی د هغه نه تپوس وکړو چې،
 ”نوم دې څه دے؟“ هغه جواب ورکړو چې، ”زما نوم لښکر
 دے، ځکه چې مونږ پېر يو.“ (۱۰) او هغه منت زاری ورته
 وکړه چې دوی د دې علاقې نه ونه شړي. (۱۱) نو هلته د غره
 په خوا کېښې د خنزيرانو يوه لويه رمه څرېدله. (۱۲) او
 پيريانو زاری ورته وکړه چې، ”مونږ خنزيرانو ته ولېږه او د
 ورننوتو اجازت راکړه.“ (۱۳) نو هغه هغوی ته اجازت ورکړو
 او پيريان راووتل او په خنزيرانو کېښې ورننوتل او خوا او شا
 د دوه زره خنزيرانو دغه رمه په منډه شوه او د کمر نه ښکته
 درياب ته پرېوته او په اوبو کېښې پويه شوه. (۱۴) د خنزيرانو
 ساتونکی وتبستېدل او دا خبر يې ښار او خوا او شا بانډو ته
 ورسولو او خلق د دې واقعي تماشي له راووتل. (۱۵) هغوی
 عيسی له راغلل او هغه سرې چې د پيريانو لښکر نيولې وو
 هغه يې وليدو چې جامې يې اغوستې دي او هلته سم دم
 ناست دے نو هغوی وپرېدل. (۱۶) کومو خلقو چې دا واقعه

ليدلې وه، هغوی نورو خلقو ته ووئيل چې دا پيريانو نيولے سرے څنگه روغ شو او د خنزيرانو سره څه وشول. (۱۷) بيا هغوی عيسی ته منت زاری وکړه چې، ”زمونږ د علاقې نه لار شه.“ (۱۸) څه وخت چې عيسی کښتی ته ورختلو نو کوم سرے چې پيريانو نيولے وو، هغه هم ورسره د تلو خواست وکړو. (۱۹) خو عيسی د دې اجازت ورنه کړو او ورته يې وفرمائيل چې، ”خپل کور ته واپس لار شه او خپلو خپلوانو ته ووايه چې مالک خدائ ستا دپاره هر څه وکړل او خپل څومره فضل يې تا ته ښکاره کړو.“ (۲۰) هغه لارو او په دیکپولس کښې يې هغه څه بيان کړل، چې عيسی د هغه دپاره کړی ؤو او ټول خلق حق حبران شول.

د حضرت عيسی يوه جينی راژوندی کول او يوې ښځې له شفا ورکول

(۲۱) کله چې عيسی بيا د درياب بلې غاړې ته په کښتی کښې پورې وتلو، نو يوه لويه گڼه ترې راچاپيره شوه، او هغه لا د درياب په غاړه وو. (۲۲) نو د عبادتخانی يو مشر چې يائير نوم يې وو راغلو او کله چې يې هغه وليدو نو هغه ته په پښو پرېوتو. (۲۳) او منت زاری يې ورته وکړه چې، ”زما وږه لور مرگی حال ده. ما سره لار شه او خپل لاس پرې کېږده، نو هغه به روغه او ژوندی شی.“ (۲۴) عيسی د هغه سره لارو، او دومره لويه گڼه وه چې هغه يې په مينځ کښې راگېر کړے وو. (۲۵) په هغوی کښې يوه ښځه وه چې د دولسو کالو راسې يې وينه بهېدله. (۲۶) هغې د ډېرو ډاکټرانو د علاج په وجه زيات تکليف برداشت کړو او خپل ټول مال يې په ځان ولگولو خو

هيخ فرق يې ونه شو او تكليف يې لا نور هم سېوا شو. (۲۷)
 هغې د عيسى په حقله اورېدلى ؤو، نو هغه د شا د طرفه په
 گڼه كښې راغله او د هغه چوغي له يې لاس وروړو، (۲۸) حكه
 چې هغې په زړه كښې دا وئيل، ”كه زه يې صرف چوغي له
 لاس هم وروړم نو جوړه به شم.“ (۲۹) خو په هم هغه ساعت
 د بنخي وينه بنده شوه او په خان پوهه شوه چې د عذاب نه
 خلاصه شوه. (۳۰) په هغه ساعت عيسى په خان پوهه شو
 چې د هغه نه يو طاقت رابهر شو. عيسى په گڼه كښې مخ
 راواړولو او تپوس يې وكړو چې، ”زما چوغي له چا لاس
 وروړو؟“ (۳۱) د هغه مريدانو هغه ته وئيل، ”ته دا گڼه په
 خپله وينې چې ستا طرف ته زور كوى، او بيا هم دا تپوس
 كوې چې دا چا ما له لاس راوړو؟“ (۳۲) خو هغه گېرچاپېره
 وكتل چې دا خوك وو. (۳۳) خو بنخه چې په خان پوهه شوه
 چې په هغې خه شوى دى، نو د يرې نه په رېبدو شوه، د هغه
 په وړاندې په گوډو شوه، او ټول حقيقت يې ورته وئيلو. (۳۴)
 هغه هغې ته وفرمائيل چې، ”زما لورې، ستا ايمان ته روغه
 كړې. په خير لاره شه او د دې تكليف نه روغه شه.“ (۳۵) هغه
 لا دا خبرې كولې چې د عبادتخاني د مشر د كوره خه خلق
 راغلل چې خبر وركړى چې، ”ستا لور مړه شوه، استاز له
 تكليف خه له وركوې؟“ (۳۶) خو عيسى چې دا خبره واورېده
 نو د عبادتخاني مشر ته يې وفرمائيل چې، ”يرېره مه، صرف
 ايمان وساته.“ (۳۷) هغه بغېر د پطروس، يعقوب او د يعقوب
 د ورور يوحنا نه بل خوك خان سره بونه تلل. (۳۸) كله چې
 هغوى د عبادتخاني د مشر كور ته ورغلل، هلته هغه لويه گڼه
 د خلقو ژړا او انگولا وليدله چې په چغو يې ژړل. (۳۹) كله
 چې عيسى ننوتلو هغوى ته يې وفرمائيل، ”ولې تاسو ژړا انگولا

او وير کوی؟ جینی مرہ نہ دہ، ہغہ خو اودہ دہ۔“ (۴۰) خو
 ہغوی وریورپی وخنڈل۔ بیا ہغہ ٲول خلق بھر کرل او ہغہ د
 جینی مور، پلار او خپل ملگری د ٲان سرہ کرل او ہلتہ
 ورغلل چرتہ چي جینی پرتہ وہ۔ (۴۱) بیا پی ہغہ د لاسہ ونيولہ
 او ہغی تہ پی وفرمائیل، ”تلیتا قومی،“ چي مطلب پی دا دے،
 ”پاخہ زما بچی۔“ (۴۲) جینی سمدستی پاخپدلہ او روانہ شوہ۔
 ہغہ د دولسو کالو وہ۔ پہ دې ہغوی ٲول اریان دریان شول۔
 (۴۳) ہغہ ہغوی تہ پہ سختہ وفرمائیل چي، ”گوری پہ دې
 ٲوک خبر نہ شی،“ او ہغوی تہ پی وفرمائیل چي، ”ہغی لہ
 ٲہ ورکری چي وې خوری۔“

د حضرت عیسیٰ پہ ناصرت کبھی نہ قبلدیل

۶ (۱) عیسیٰ د ہغہ ٲائی نہ روان شو او د خپلو مریدانو
 سرہ خپل بنار تہ راغلو۔ (۲) ہرکلہ چي د سبت ورغ راغلہ
 نو ہغہ پہ عبادتخانہ کبھی تعلیم ورکرو او دپرو خلقو چي د
 ہغہ تعلیم واوربدلو نو حبران شول او وې وئیل چي، ”ہغہ دا
 خبری د کومہ زدہ کری؟ او دا پوہہ دہ لہ ٲنگہ ورکری
 شوہ؟ او دے دا معجزی ٲنگہ کوی؟“ (۳) دا ہغہ ترکان نہ
 دے، د مریمی زوی، د یعقوب، د یوسف، د یہوداہ او د
 شمعون ورور نہ دے ٲہ؟ او ولی د دہ خویندې دلته مونر
 سرہ نہ دی؟“ دغہ شان ہغوی دے قبول نہ کرو۔ (۴) عیسیٰ
 ہغوی تہ وفرمائیل چي، ”د نبی پہ ہر ٲائی کبھی عزت وی
 بغیر د خپل بنار او د خپلو خپلوانو او د خپل خاندان نہ۔“
 (۵) ہغہ ہلتہ معجزی بنکارہ نہ کری بغیر د دې نہ چي خپل
 لاسونہ پی پہ یو ٲو بیمارانو رابنکل او ہغوی پی روغ کرل۔

٦) او هغه د هغوی په بې ایمانی، حېران شو. نو بیا هغه په گېرچاپېره کلو کبښې گرځېدو او تعلیم یې ورکولو.

د دولسو مریدانو لېږل

٧) هغه دولسو مریدان راوغوښتل او دوه دوه تنه یې لېږل شروع کړل او هغوی له یې د پیریانو د شړلو اختیار ورکړو.

٨) هغه ورته حکم وکړو چې، ”د سفر دپاره د یوې امسا نه بغېر بل هیڅ مه اخلئ، نه روتی، نه تیلی او نه په بتوه کبښې پېسې. ٩) پېزار په پښو کړئ خو دویم قمیص مه اخلئ.“

١٠) او ورته یې وفرمائیل چې، ”که چرته تاسو کوم کور ته ننوځئ نو هلته پاتې شئ تر هغې چې د هغه ځایه بل ځای ته رخصت شئ. ١١) او چې په کوم ځای کبښې خلق تاسو قبول نه کړی او غوږ درته ونه نیسی نو چې کله تاسو هغه ځای پرېږدئ نو د خپلو پښو نه دوږې وڅنډئ چې د هغوی خلاف گواهی شی.“ ١٢) نو هغوی بهر لاړل او دا بیان یې کولو چې توبه گار شئ. ١٣) هغوی ډېر پیریان وشړل او ډېر بیماران یې په تېلو مسح کړل او ډېرو خلقو له یې شفا ورکړه.

د حضرت یحییٰ بیتسمه ورکونکی مرگ

١٤) نو هیرودیس بادشاه د دې نه خبر شو ځکه چې د عیسیٰ نامه مشهوره شوه. ځینې خلقو دا وئیل چې، ”بیتسمه ورکونکې یحییٰ بیا د مرو نه راژوندې شوې دے، ځکه خو ورسره د معجزو طاقت هم دے.“ ١٥) خو نورو وئیل چې، ”دا الیاس دے.“ او ځینو وئیل چې، ”دا د پخوانو نبیانو په شان لوی نبي دے.“ ١٦) خو چې هیرودیس د عیسیٰ په

حقله واورېدل نو وې وئيل چې، ”هغه يحيى چې ما يې سر پرې كړې وو بيا راژوندې شوې دے.“ (۱۷) ځكه هيروديس د خپل ورور فيليپوس د بنځې هيرودياس په وجه يحيى گرفتار كړې وو، په زنځير يې تړلې وو او په قېدخانه كېنې يې اچولې وو. ځكه چې هيروديس بادشاه اوس پخپله د هيرودياس سره واده كړې وو. (۱۸) او يحيى هغه ته فرمائيلې ؤو چې، ”د خپل ورور د بنځې سره نكاح كول په تا حرام دى.“ (۱۹) نو په دې وجه د هغه بنځې هيرودياس ورسره كينه لرله او غوښتل يې چې هغه قتل كړي خو كولې يې نه شو، (۲۰) ځكه چې هيروديس د يحيى نه په دې یرېدو چې هغه ته معلومه وه چې دے پاك او نېك سرې دے، ځكه يې د هغه ساتنه وكړه. هيروديس دا غوښتل چې د هغه خبرې واورى اكر چې د هغه خبرو هغه پېر وارخطا كړې وو. (۲۱) خو آخر هيرودياس ته دا موقع ملاو شوه كله چې هيروديس په خپله سالگره كېنې خپلو اميرانو، فوجي آفسرانو او د گليل لويو خلقو ته مېلمستيا كړې وه. (۲۲) د هغې لور دننه راغله او گپه شوه او هيروديس او د هغه مېلمانه دومره خوشحاله شول چې بادشاه جينى ته وئيل، ”څه چې غواړې وې غواړه، نو زه به يې دركړم.“ (۲۳) او هغه هغې ته قسم وخورو، ”هر څه چې ته غواړې، زه به يې دركړم تر خپلې نيمې بادشاهۍ پورې.“ (۲۴) هغه بهر ووتله او خپلې مور ته يې وئيل چې، ”زه ترې څه وغواړم؟“ هغې جواب وركړو، ”د بېتسمه وركوونكى يحيى سر.“ (۲۵) جينى سمدستى بادشاه له ورغله او خواست يې وكړو، ”زه غواړم چې ته ما ته اوس دلته د بېتسمه وركوونكى يحيى سر په تالى كېنې راوړې.“ (۲۶) بادشاه پېر زيات غمژن شو خو د خپلو قسمونو او د مېلمنو

په وجه يې دا نه غوښتل چې د هغې د خواست نه انکار وکړي. (۲۷) نو بادشاه سمدستی سپاهی له حکم ورکړو چې، ”لار شه، د يحيی سر راوړه.“ سپاهی لارو په قېدخانه کښې يې د هغه سر پرې کړو (۲۸) او په يو تالی کښې يې راوړو او جينی ته يې پېش کړو، او بيا هغې خپلې مور له ورکړو. (۲۹) کله چې د يحيی مريدان د دې نه خبر شول نو راغلل د هغه لاش يې واخستو او په قبر کښې يې کېښودو.

پينځه زره سپرو او ورسره ښځو او ماشومانو له روتی ورکول

(۳۰) رسولان بيا عيسى ته راټول شول او هر څه چې يې کړی او ښودلی ؤو هغه يې ترې خبر کړو. (۳۱) هغه هغوی ته وفرمائيل چې، ”تاسو ما پسې راځئ چې چرته خوشی بيا بان ته لار شو چې تاسو لږ آرام وکړئ.“ ځکه چې دومره زيات خلق تلل راتلل چې هغوی روتی خوړلو ته هم نه وژگارېدل. (۳۲) بيا هغوی په کشتی کښې کېښناستل او يو خوشی بيا بان ته لارل. (۳۳) خو ډېرو خلقو هغوی په تلو کښې وليدل او وې پېژندل او بيا هغوی د ټولو ښاريو نه هغه ځای ته پياډه لارل او د هغوی نه وړاندې ورسېدل. (۳۴) هغه چې غاړې ته راوړسېدو نو يوه لويه گڼه يې وليده او زړه يې پرې وسوزېدلو ځکه چې هغوی د داسې گڼو په شان ؤو چې شپون ورسره نه وى او هغه هغوی ته د ډېرو خبرو په حقله تعليم ورکړو. (۳۵) هر کله چې ورځ په تېرېدو شوه د هغه مريدان هغه له ورغلل او وې وئيل چې، ”دا خوشی بيا بان دى او ناوخته دى. (۳۶) دا خلق خوا او شا کلو او بانډو ته رخصت کړه چې لار شى

خپل ځان له د خوراک څه څيزونه واخلي. (۳۷) خو هغه ورته وفرمائيل چې، "تاسو د ځانه دوى له د خوراک څه ورکړئ چې وې خورى." هغوى جواب ورکړو، "ولې مونږ لار شو او د دوو سوو دينارو روتى د دوى د خوړلو دپاره واخلو؟" (۳۸) هغه ورته وفرمائيل چې، "تاسو سره څومره روتى دى؟ لار شى او وې گورئ." هغوى لارل، وې کتلي او هغه ته يې ووييل چې، "پينځه روتى او دوه کبان دى." (۳۹) بيا هغه هغوى ته حکم ورکړو چې، "په شين کبل د دې خلقو پېنډه جوړه کړئ." (۴۰) نو هغوى د پنځوسو او سلو کسانو په پېنډو کبني کښناستل. (۴۱) بيا هغه پينځه روتى او دوه کبان واخستل، آسمان ته يې پاس وکتل، برکت يې ورکړو او روتى يې ماتې کړې. او هغه يې مريدانو له ورکړې چې د خلقو په وړاندې کېردى. او هغه هم هغه دوه کبان په هغوى ټولو تقسيم کړل. (۴۲) هغوى ټولو بڼه په مړه گېډه خوراک وکړو. (۴۳) او مريدانو د پاتې شوو روتو او کبانو نه دولس پکې ټوکړى راټولې کړې. (۴۴) نو دا روتى څه پينځه زره سپرو وخوړله.

په اوبو باندې گرځېدل

(۴۵) بيا سمدستى عيسى خپل مريدان کشتى ته وخېژول چې د هغوى نه وړاندې د درياب پورې غاړې بيت صيدا ته لار شى، نو چې هغه په خپله د خلقو گڼه رخصت کړى. (۴۶) چې هغوى يې رخصت کړل نو په خپله غره ته وختلو چې دُعا وکړى. (۴۷) کله چې ماښام ناوخته شو او کشتى په اوبو کبني وړاندې تلې وه او هغه په اوچه کبني بلکل ځان له وو. (۴۸) عيسى وليدل چې هغوى د کشتى په بوتلو کبني په تکليف

دی حُکَہ چي هوا د مخالف طرف نه وه. او عیسیٰ په شپه کښې د سحر کېدو نه لږ وړاندې د اویو د پاسه د هغوی په طرف وروان وو. نو هغه په هغوی اوږېدو، (٤٩) خو کله چي هغوی عیسیٰ د اویو د پاسه روان ولیدو، نو دا سوچ یې وکړو چي گڼې دا پیرې دے او چغې یې کړې، (٥٠) حُکَہ چي هغوی ټولو دے ولیدلو او یرې واخستل. خو هغه سمدستی وفرمائیل چي، ”مه یرېږئ. دا زه یم چي یره ونه کړئ.“ (٥١) بیا هغه د هغوی سره کښتۍ ته وختلو او طوفان ودرېدلو. په دې هغوی بلکل اریان دریان شول، (٥٢) حُکَہ چي هغوی لا د روتۍ په هغه واقعه پوهه نه وو، د هغوی زړونه سخت شوی وو.

د گنيسرت په علاقه کښې بيماران روغول

(٥٣) کله چي هغوی پورې غاړې ته ورسېدل نو هغوی د گنيسرت علاقي ته راغلل او هلته یې کښتۍ په گودر وتړله. (٥٤) کله چي هغوی د کښتۍ نه راکوز شول نو خلقو سمدستی عیسیٰ وپېژندو. (٥٥) او خلق گېرچاپېره علاقي ته په منډه لاړل او د هرې خوا نه یې بيماران په پوزکو کښې ورته راوړل. (٥٦) او هر چرته چي به هغه تلو، کلو، ښارونو، یا بانډو ته، هغوی به په بازارونو کښې ورته بيماران کښېنول او هغه ته یې منت وکړو چي دوی له دومره اجازت ورکړه چي ستا لمنې له لاس وروړی، او هر چا چي لاس وروړو، هغه بلکل روغ شول.

١ فریسیان او ځینې د شرعې عالمان د یروشلم نه عیسیٰ له راغلل او هغه ته راتول شول. ٢ نو هغوی ولیدل چې د هغه مریدان په ناوینځلو لاسونو روټی خوری. ٣ ځکه چې فریسیان او ټول یهودیان د خپلو مشرانو د روایاتو په مطابق هیڅکله هم په ناوینځلو لاسونو روټی نه خوری. ٤ کله چې هغوی د بازار نه راشی تر هغې خوراک نه کوی ترڅو چې یې غسل نه وی کړی، او ډېر نور داسې رواجونه دی چې هغوی په کبني د روایاتو پابندی کوی، لکه د پیالو، پتیلو او د تانبې لوبنو وینځل دی. ٥ ځکه فریسیانو او د شرعې عالمانو د هغه نه دا تپوس وکړو چې، ”ستا مریدان ولې په ناوینځلو لاسونو روټی خوری او د مشرانو د روایاتو پابندی نه کوی؟“ ٦ هغه جواب ورکړو چې، ”یشعیاه نبی ستاسو ریاکارانو په حقله په رښتیا سره دا پېشگوټی کړې وه، لکه چې لیکلې شوی دی چې، ”دا خلق تش په خوله زما عزت کوی خو زړونه یې زما نه ډېر لرې دی. ٧ خو دوی بیفائدې زما عبادت کوی ځکه چې دوی د انسانانو حکمونه د مذهبی تعلیم په ډول ورکوی.“ ٨ تاسو د خدای پاک حکم خو شاته غورزوئ او د بنی آدمو د روایاتو پابندی کوئ.“ ٩ بیا عیسیٰ هغوی ته دا هم وفرمائیل چې، ”تاسو په چالاکۍ سره د خدای پاک حکم ماتوئ، صرف چې د خپلو روایاتو پابندی وکړئ. ١٠ ځکه چې موسیٰ وفرمائیل، ”د خپل مور او پلار عزت کوئ،“ او، ”هر څوک چې خپل مور یا پلار ته بډر وائی هغه دې قتل کړی شی.“ ١١ خو که تاسو مور پلار ته ووايي چې، زه تاسو له څه نه شم درکولې ځکه چې

خه ما تاسو له درکول نو د هغې ما منبسته نيولې ده چې د خدای پاک په نامه به یې ورکړم، (۱۲) نو هغه نور د مور او پلار د حق نه بېخی بې غمه شو. (۱۳) نو دغه شان تاسو د خپلو روایاتو په وجه د خدای پاک حکمونه منسوخ کوئ او نور ډېر کارونه هم په دې شان کوئ.

هغه څیزونه چې بنی آدم پلټوی

(۱۴) بیا هغه خلقو ته آواز وکړو او وې فرمائیل چې، "تاسو ټول زما خبره واورئ او ځان پرې پوهه کړئ. (۱۵) داسې هیڅ څیز نشته چې انسان یې تېر کړی او هغه پرې پلټ شى خو هر هغه څیز چې د انسان نه راوځی هغه انسان پلټوی. (۱۶) که تاسو د اورېدو قابل غوږونه لرئ نو واورئ." (۱۷) هر کله چې عیسی د دې خلقو نه بېل شو او کور ته لاړو نو د هغه مریدانو د دې مثال په حقله د هغه نه تپوس وکړو. (۱۸) هغه هغوئ ته وفرمائیل، "ولې تاسو هم لا د نورو په شان ناپوهه یئ؟ ولې تاسو په دې نه پوهېږئ چې څه هم د انسان په بدن کېنې د بهر نه دننه شى په دې هغه نه پلټیږئ. (۱۹) ځکه چې دا د هغه په زړه کېنې نه ننوځی بلکې د هغه خېټې ته لاړ شى او بیا هغه د بدن نه بهر وځی؟" ځکه هغه ټول خوراکونه پاک گڼل. (۲۰) هغه وړاندې وفرمائیل، "څه چې د انسان نه راوځی هم هغه انسان پلټوی. (۲۱) ځکه چې د انسان د زړه نه بد خیالونه راوځی، حرام کارى، غلاگانې، قتلونه، زناکارى، (۲۲) حرص، بدى، ټگى، بې شرمى، کینه، غېبت، مغرورتیا او بې وقوفى. (۲۳) دا ټول بد کارونه د وجود دننه نه راوځی او دا انسان پلټوی."

د صورفینکی د علاقې د بنځې عقیده

٢٤) بیا عیسیٰ د هغه ځایه رخصت شو او د صور سرحد ته لاړو. هلته هغه یو کور ته ورغلو، هغه دا نه غوښتل چې څوک ترې خبر شي، خو هغه خپل ځان پټ نه کړی شو، ٢٥) نو بیا په هغه وخت د یوې بنځې وړه لور چې پیریانو نیولې وه نو څنگه چې هغه د هغه نه خبر شوه، نو زر دننه راغله او د ده په پښو پرېوته. ٢٦) هغه د یونانی نسل او د صورفینکی د علاقې وه. هغې هغه ته منت وکړو چې، ”زما د لور نه پیرې وشړه.“ ٢٧) هغه هغې بنځې ته وفرمائیل چې، ”اول بچی په خپته مړول پکار دی، دا مناسب نه دی چې د ماشومانو برخه روتی دې څوک واخلی او سپو ته دې واچوی.“ ٢٨) هغې ورته ووئیل، ”مالکه، بې شکه خو سپی هم د بچو د مېز د لاندې ټوکړې خوری.“ ٢٩) هغه هغې ته وفرمائیل، ”تا چې دا ووئیل نو بې غمه کور ته لاړه شه، پیرې ستا د لور نه تلې دې.“ ٣٠) او هر کله چې هغه کور ته راغله نو لور یې په کټ کښې پرته ولیدله او پیرې ترې تلې وو.

د کون او چارا سړی روغول

٣١) د صور د علاقې نه په واپسی عیسیٰ د صیدا په لارې د دیکپولس په حدونو تېر شو او د گلیل د دریاب علاقې ته ورسېدلو. ٣٢) نو خلقو هغه له یو کون سړې راوستو چې چارا هم وو او منت یې ورته وکړو چې په هغه خپل لاس کېږدی. ٣٣) هغه هغه سړې د خلقو نه یو خوا ته بوتلو، او خپلې گوتې یې د هغه په غوږونو کېښې وردننه کړې او په خپلو

لاڙو پي د هغه ڙبه مسح كړه. (۳۳) بيا يې آسمان ته وكتل او اسويلے پي وكړو او هغه ته يې وفرمائيل، ”افتح،“ يعنې، ”پرانستے شه.“ (۳۵) د دې سره د هغه غوږونه خلاص شول او ڙبه يې گويا شوه. (۳۶) عيسی هغوی منع كړل، او وې فرمائيل چې چا ته حال مه وايئ. خو هر څومره چې هغه منع كول، دومره به هغوی خبره خوروله. (۳۷) د هغوی د حېرانېدو څه حد نه وو. هغوی ووئيل چې، ”دے چې څه هم كوی پېر يې بسنه كوی، تر دې چې هغه كڼو له غوږونه او چاراگانو له ڙبې وركوی.“

څلور زرو كسانو له خوراك وركول

۸ (۱) په هغه ورځو كښې په يوه بله موقع چې بيا پېر خلق راجمع شوی وو او ورسره د خوړلو څه نه وو، عيسی خپل مريدان راوغوښتل او ورته يې وفرمائيل، (۲) ”په دې خلقو زما زړه سوزی، د درېو ورځو راسې زما سره دی او د خوراك دپاره ورسره هيڅ نشته. (۳) كه چېرې زه دوی كورونو ته اوږی رخصت كړم نو دوی به په لاره بې هوشه شی ځكه چې ځينې په كښې د لرې نه راغلی دی.“ (۴) مريدانو جواب وركړو چې، ”په دې خوشی بيا بان كښې به څوك دومره خلقو له روتې وركړے شی؟“ (۵) عيسی هغوی نه تپوس وكړو چې، ”تاسو سره څو روتې دی؟“ نو هغوی جواب وركړو، ”اووه.“ (۶) نو هغه خلقو ته حكم وركړو چې، ”په زمكه كښېنئ.“ بيا هغه هغه اووه روتې راواخستلې، د خدای پاك شكر يې پرې وويستو او هغه روتې يې ماتې

کڙي او مريدانو له يې د ويشلو دپاره ورکړي او هغوی خلقو له ورکړي. (۷) د هغوی سره يو څو واړه کبان هم وُو چې په هغې يې هم شکر وويستو او حکم يې وکړو چې، ”دا هم پرې تقسيم کړئ.“ (۸) هغوی ټولو خوراک په مړه خپته وکړو، او د پاتې شوو ټوکړو نه اووه لوئي ټوکړي هم پکې شولې. (۹) خوا او شا خلق څلور زره کسان وُو. او د روتې خوړلو نه وروستو يې بيا هغوی کور ته رخصت کړل. (۱۰) او سمدستي د خپلو مريدانو سره کښتۍ ته وختلو او د دلمنوته علاقې ته لاړو.

د فريسيانو معجزې غوښتل

(۱۱) نو بيا فريسيان بهر راووتل او د عيسى سره يې بحث شروع کړو. د آزمېښت په توگه يې ورنه څه آسماني نښه وغوښته. (۱۲) هغه د ځان سره يو سوړ اسويلې وکړو او وې فرمائيل چې، ”دا پيړۍ ولې نښه غواړي؟ زه تاسو ته رښتيا وایم چې يوه نښه به هم دې پيړۍ ته ورنه کړې شي.“ (۱۳) هغه دوی پرېښودل او بيا کښتۍ ته وختلو او د درياب پورې غاړې ته لاړو.

د فريسيانو او د هيروديس خمبیره

(۱۴) خو د مريدانو نه د ځان سره روتې وړل هېر شوی وُو. په کښتۍ کښې د هغوی سره صرف يوه روتې وه. (۱۵) عيسى هغوی له خبردارۍ ورکړو او وې فرمائيل چې، ”خبردار د فريسيانو او د هيروديس د خمبيري نه ځان وساتئ.“ (۱۶) هغوی په خپلو کښې يو بل ته ووييل چې، ”دا ځکه چې مونږ

سره روتی نشته. (۱۷) هغه د هغوی په سوچونو پوهه شو نو تپوس یې ترې وکړو، ”دا تاسو داسې خبرې ولې کوئ چې گڼې روتی درسره نشته؟ ولې تاسو تر اوسه نه وینئ او لا تر اوسه نه پوهېږئ څه؟ ولې ستاسو زړونه تر اوسه سخت دی څه؟ (۱۸) ولې تاسو سترگې خو لرئ، خو تاسو وینئ نه؟ ولې تاسو غوږونه خو لرئ، خو اورئ نه؟ ولې تاسو ته یاد نه دی څه؟ (۱۹) کله چې ما پینځه روتی پینځه زره کسانو ته ماتې کړې، نو تاسو د پاتې شوو ټوکړو نه څومره پکې ټوکړی راتولې کړې وې؟“ هغوی ورته وویل چې، ”دولس. (۲۰) ”او چې کله مې اووه روتی څلور زرو کسانو ته ماتې کړې، نو تاسو د پاتې شوو ټوکړو نه څومره لوڼې ټوکړې پکې کړې وې؟“ نو هغوی جواب ورکړو، ”اووه. (۲۱) نو هغه وفرمائیل چې، ”لا تر اوسه هم نه پوهېږئ؟“

په بیتِ صیدا کېنې د یو ږوند سرې بینا کول

(۲۲) کله چې هغوی بیتِ صیدا ته ورسېدل نو څه خلقو عیسیٰ له یو ږوند سرې راوستو او منت یې ورته وکړو چې په هغه خپل لاس کېږدی. (۲۳) بیا هغه ږوند سرې د لاسه ونيولو او د کلی نه یې بهر بوتلو. او د هغه په سترگو یې لارې پورې کړې او لاسونه یې پرې کېښودل او تپوس یې ترې وکړو چې، ”تا ته څه ښکاری او که نه؟“ (۲۴) د سرې سترگې بینا شوې او وې وئیل، ”زه خلق وینم خو هغوی گړخی راگرځی او د ونو په شان ښکاری.“ (۲۵) عیسیٰ بیا د هغه په سترگو لاسونه کېښودل او د هغه سترگې یې کولواو کړې، نو د هغه نظر ټیک شو او هر څه یې صفا ولیدل. (۲۶) بیا عیسیٰ هغه کور ته

رُخصت کړو او ورته یې وفرمائیل چې، ”کور ته د تلو په لار کښې په کلی کښې مه ګرځه.“

د حضرت عیسیٰ په باره کښې د پطروس اقرار

۲۷ عیسیٰ د خپلو مریدانو سره قیصریه فیلیپی ته لاړو. هغه په لاره د خپلو مریدانو نه تپوس وکړو چې، ”خلق څه وائی چې زه څوک یم؟“ ۲۸ هغوی جواب ورکړو، ”څوک دې بیتسمه ورکونکے یحییٰ، او څوک دې الیاس، او څوک دې د نبیانو نه یو نبی ګڼی.“ ۲۹ هغه د هغوی نه تپوس وکړو چې، ”تاسو څه وائی چې زه څوک یم؟“ پطروس جواب ورکړو چې، ”تو مسیح یی.“ ۳۰ بیا هغه هغوی په سختی سره منع کړل چې، د هغه په حقله هیچا ته مه وائی.

د حضرت عیسیٰ د خپل مرګ او بیا ژوندی کېدو په حقله پېشګوئی کول

۳۱ بیا یې هغوی ته تعلیم شروع کړو چې، ”ابن آدم به خامخا پیرې سختی وزغمی مشران او مشران امامان او د شرعی عالمان به یې رد کړی او هغه به ووژلے شی، او په درېمه ورځ به راژوندی شی.“ ۳۲ هغه دا خبره په صفا ټکو کښې ووئیله. بیا پطروس هغه د لاس نه ونيوو او یوې خوا ته یې بوتلو او د داسې خبرو نه یې منع کړو. ۳۳ خو عیسیٰ مخ راواړولو، خپلو مریدانو ته یې وکتل او پطروس یې ورتلو. او ورته یې وفرمائیل چې، ”رانه لرې شه شېطان، ته د بنی آدمو په شان سوچ کوې، نه چې د خدای پاک په شان.“ ۳۴ هغه

خلق او خپل مریدان راوبلل او هغوی ته یې وفرمائیل، ”که څوک زما مریدان جوړېدل غواړی، هغه دې د خپل ځان نه منکر شی، خپله سولې دې راواخلي او ما پسې دې راځی. (۲۵) څوک چې خپل ځان ساتل غواړی هغه به یې بائیلی، خو څوک چې د زیری او زما د خاطرې خپل ژوند بائیلی، نو هغه به یې بچ کړی. (۲۶) که څوک د خپل ابدی ژوند په بدله کبښې ټوله دنیا ومومی نو هغه ځان ته څه فائده حاصلوی؟ (۲۷) یا د خپل ژوند په بدله کبښې هغه څه ورکولې شی؟ (۲۸) په دې زناکاره او گناهکاره زمانه کبښې څوک چې په ما او زما په کلام شرمیږی، نو ابن آدم به هم د هغوی نه وشرمیږی کله چې هغه د خپل پلار جلال کبښې د پاکو فرښتو سره راشی.“

۹ (۱) او عیسی هغوی ته وفرمائیل چې، ”زه تاسو ته رښتیا وایم چې دلته ځینې داسې کسان ولاړ دی چې هغوی به تر هغې نه مری ترڅو چې د خدای پاک بادشاهی په قدرت سره په راتلو ونه وینی.“

د حضرت عیسی شکل بدلېدل

(۲) شپږ ورځې پس عیسی د ځان سره پطروس یعقوب او یوحنا روان کړل او یو اوچت غره ته یې وخېژول او د هغوی په وړاندې د هغه شکل بدل کړی شو. (۳) د هغه جامې برېښېدونکې سپینې شوې، داسې سپینې چې د زمکې په مخ داسې چا نه شوې سپینولې. (۴) نو هغوی ته هلته الیاس او موسی ښکاره شو چې د عیسی سره یې خبرې کولې. (۵) نو پطروس عیسی ته وویل چې، ”مالکه، زمونږ دپاره دلته پاتې

کهدل ڄومره بنهءِ دى. مونڙ له اجازه راکڙه ڇي دري
 جونگري جوڙي کڙو، يوه ستا دپاره، يوه د موسى دپاره او
 يوه د الياس دپاره. (۶) هغه نور نه پوهيدو ڇي څه ووائى
 ځکه ڇي هغوى ٽول يري اخستى و. (۷) بيا يوه وريخ
 راخوره شوه او په هغوى يي سورے وکړو او د وريخي نه يو
 آواز راغلو، ”دا زما محبوب زوى دے. د هغه خبري واورى.“
 (۸) ناگهانه ڇي کله هغوى گبرچاپبره نظر و اچولو نو څوک
 يي هم ونه ليدل خو صرف عيسى د هغوى سره پاتي وو. (۹)
 نو کله ڇي هغوى د غره نه راکوزېدل نو عيسى هغوى ته حکم
 ورکړو ڇي، ”دا هر څه ڇي مو وليدل د دې په حقله تر هغي
 چا ته څه مه وائي ترڅو ڇي ابن آدم د مرو نه بيا ژوندے
 پورته کړے شوى نه وي.“ (۱۰) هغوى دا خبره ځان سره
 وساتله او په خپلو کبني يي بحث کولو ڇي د مرو نه د بيا
 راپاڅېدلو څه مطلب کېدے شي. (۱۱) نو هغوى د هغه نه
 تپوس وکړو ڇي، ”بيا زمونږ د شرعي عالمان دا ولې وائي
 ڇي الياس به ضرور وپرومبے راځي؟“ (۱۲) هغه جواب
 ورکړو، ”آو، الياس به وپرومبے راځي ڇي هر څيز سم کړى،
 خو په صحيفو کېني ليکلى دى ڇي په ابن آدم به پيري سختى
 تېري شي او په سپک نظر به ورته وکتلے شي. (۱۳) خو زه
 تاسو ته وایم ڇي الياس خو راغله دے او هر څه ڇي د
 هغوى خوښ و هغه يي ورسره کړى هم دى لکه ڇي د هغه
 په حقله صحيفو فرمائيلي و.“

د پيريانو نيولے هلک جوړول

(۱۴) ڇي هغوى مريدانو ته واپس راغلل نو گڼ خلق يي

ورسره وليدل چې په کښې د شرعي عالمان هم وُو او بحث
 يې ورسره کولو. (۱۵) هر کله چې هغوی عيسی وليدلو نو ټول
 خلق حېران شول او په منډه هغه له ستړی مشی له ورغلل.
 (۱۶) هغه تپوس ترې وکړو چې، ”دا د څه بحث روان دے؟“
 (۱۷) په گڼه کښې يو سړی جواب ورکړو، ”اُستازه، ما خپل
 زوی تا له راوستے دے. هغه پيريانو نيولے دے چې ورته
 خبرې نه شی کولے. (۱۸) کله چې پرې چپه راشی نو په
 زمکه يې راوولی او په خولے يې ځگونه راشی، غابښونه چيچي،
 او بدن يې ابغ نېغ شی. ما ستا مريدانو ته خواست وکړو چې
 دا ترې نه وباسی خو هغوی پاتې راغلل.“ (۱۹) عيسی جواب
 ورکړو، ”اے بې ايمانہ پيری، زه به ترڅو تاسو سره يم او زه
 به ترڅو تاسو زغمم؟ دے ما له راولی.“ (۲۰) نو هغوی هغه
 هلک هغه له راوستو. او څه وخت چې پيری هغه وليدو نو د
 هغه وجود يې تاو راتاو کړو او هغه په زمکه پرېوتو، ورغړېدو
 او په خولے يې ځگونه راغلل. (۲۱) عيسی د هغه د پلار نه
 تپوس وکړو چې، ”څومره موده کيږی چې دے په دې حال
 دے؟“ هغه جواب ورکړو چې، ”د وړوکوالي راسې. (۲۲) څو
 ځله يې د هلاکولو دپاره اور او اوبو ته هم غورزولے دے، او
 که تہ څه کولے شي نو په مونږ رحم وکړه او مدد راسره
 وکړه.“ (۲۳) عيسی ورته وفرمائيل چې، ”تہ ولې داسې وائې
 چې که تہ څه کولے شي؟ د چا چې پوره ايمان وی د هغه
 دپاره هر څه ممکن دی.“ (۲۴) د هلک پلار چغې کړې چې،
 ”زه ايمان لرم، خو زما کمزورے ايمان مضبوط کړه.“ (۲۵)
 کله چې عيسی وليدل چې گڼ خلق رانزدې کيږی نو هغه هغه
 پيرے ورتلو. هغه وفرمائيل، ”اے گونگا او کون پيريه، زه
 درته حکم کوم، چې د ده نه راوځه او بيا کله هم مه

ورننوخه.“ (۲۶) هغه په زوره چغې کړې او پېر يې تاو راتاو کړو او بيا پيرے ترې ووتو او هلک لکه د مړي په شان پربوتو، بلکې پېرو وئيل چې، ”دے مړ دے.“ (۲۷) خو عيسی هغه د لاسه ونيولو او په پښو يې ودرولو او هغه ودرېدو. (۲۸) بيا عيسی دننه لاړو او د هغه مریدانو ترې ځان له تپوس وکړو چې، ”دا مونږ ولې نه شو شړلے؟“ (۲۹) هغه ورته وفرمائيل، ”دا قسم صرف او صرف د دُعا په وسيله شړلے کيری.“

د حضرت عيسی په دويم ځل د خپل مرگ او د راژوندی کېدلو په حقله پېشگوئی کول

(۳۰) بيا هغوی د هغې علاقې نه لاړل او د گليل نه واورېدل. عيسی دا غوښتل چې هيڅوک پرې خبر نه شي چې چرته دی، (۳۱) ځکه چې هغه خپلو مریدانو له تعليم ورکولو او ورته يې وفرمائيل چې، ”ابن آدم به د دشمنانو لاسونو ته حواله کړے شی. هغوی به دے قتل کړی، خو د مرگ نه درې ورځې پس به هغه بيا راژوندے شی.“ (۳۲) خو هغوی د هغه په خبره نه پوهېدل او د يرې نه يې تپوس ترې هم نه شو کولے.

د ټولو نه لوی څوک دے؟

(۳۳) هغوی بيا کفرنحوم ته راغلل کله چې عيسی په کور کېنې دننه وو نو د هغوی نه يې تپوس وکړو چې، ”تاسو په لار کېنې د څه په حقله بحث کولو؟“ (۳۴) خو هغوی غلی وُو، ځکه چې

په لار کښې هغوی د یو بل سره دا بحث وکړو چې د ټولو نه لوی څوک دے. (۳۵) هغه کښېناستو او هغه دولس مریدان یې راوغوښتل او ورته یې وفرمائیل، ”که څوک دا غواړی چې د ټولو نه اول شی نو هغه دې ځان د ټولو نه وروستو کړی او د ټولو خادم دې شی.“ (۳۶) بیا هغه یو ماشوم د لاسه ونيولو او د هغوی په وړاندې یې ودرولو او خپله غېږه یې ترې تاو کړه او ورته یې وفرمائیل، (۳۷) ”څوک چې زما په نوم داسې ماشوم قبول کړی هغه ما قبلوی او څوک چې ما قبلوی هغه ما نه، بلکې هغه څوک قبلوی چې زه یې رالېږلے یم.“

هغه څوک چې زمونږ خلاف نه دے زمونږ ملگر دے

(۳۸) یوحنا هغه ته ووئیل، ”أستاذ، مونږ یو سرے ولیدو چې ستا په نوم پیریان شری، او مونږ د هغه د منع کولو کوشش وکړو ځکه چې هغه زمونږ نه نه وو.“ (۳۹) خو عیسیٰ هغه ته وفرمائیل، ”هغه مه منع کوئ ځکه چې داسې هیڅوک نشته چې زما په نوم معجزې ښکاره کوی او بیا به په ما پسې بد وائی. (۴۰) خو هر څوک چې زمونږ خلاف نه دے هغه زمونږ ملگر دے. (۴۱) زه تاسو ته رښتیا وایم چې که څوک هم تاسو ته په دې نیت یو جام اوبه درکړی چې تاسو د مسیح مریدان یئ نو هغه کس به یقیناً بې اجره پاتې نه شی.“

د گناه لمسونه

(۴۲) او هر څوک چې له دې وږو نه چې په ما ایمان لری، د

هغویٔ په لار کښې خنډونه جوړوی نو دا به د هغهٔ دپاره غوره
وی چې د هغهٔ په غاړه کښې د ژرندې پل واچولې شی او په
درياب کښې وغورزولې شی. (۴۳) - (۴۴) کټ ستا لاس تا گناه
ته ولمسوی نو ځان نه یې پرې کړه، ځکه چې ستا دپاره دا
غوره ده چې په ابدی ژوندون کښې د یو بونډی لاس سره
داخل شې، نه دا چې دواړه لاسونه دې سم وی او دوزخ ته لاړ
شې چرته چې نه مړ کېدونکې اور دې. (۴۵) - (۴۶) او کټ ستا
پښه تا گناه ته ولمسوی نو ځان نه یې پرې کړه ځکه چې ستا
دپاره دا بڼه ده چې په ابدی ژوندون کښې په یوه پښه شل
داخل شې نه دا چې دواړه پښې دې سمې وی او دوزخ دې
ځای شی. (۴۷) او کټ ستا سترگه تا گناه ته ولمسوی نو وې
باسه. ستا دپاره به دا غوره وی چې د خدای پاک په بادشاهی
کښې په یوه سترگه داخل شې، نه دا چې دواړه سترگې دې
وی او دوزخ ته وغورزولې شی، (۴۸) چرته چې چینجی
چرې نه مری او اور یې نه مړ کېږی. (۴۹) هر څوک به په اور
سره مالگین کېږی. (۵۰) مالگه بڼه څیز دې، خو کټ مالگه
بې خونده شی نو بیا به څنگه دوباره مالگینه شی؟ په خپلو
کښې مالگه وساتئ او د یو بل سره په صلح اوسئ.

د طلاق په باب کښې تعلیم

۱۰ (۱) عیسی د هغه ځای نه بیا روان شو نو یهودیه او
اردن د سیند پورې غاړې ته لاړو، او ډېر خلق بیا ترې
راچاپیره شو. او د خپل عادت په مطابق هغهٔ بیا هغویٔ ته
تعلیم شروع کړو. (۲) نو ځینې فریسیان راغلل او ترې د

آزمېښت په طور يې دا تپوس وکړو، ”ولې يو سپری له دا روا
 دی چې خپله ښځه طلاقه کړې؟“ (٣) هغه په جواب کېښې
 ترې تپوس وکړو چې، ”موسی تاسو ته څه حکم کړې وو؟“
 (٤) هغوی جواب ورکړو چې، ”موسی سپری ته دا اجازت
 ورکړې دې چې طلاق نامه دې وليکي او ښځه دې
 پرېږدي.“ (٥) عیسی هغوی ته وفرمائیل چې، ”دا حکم هغه
 ستاسو د زړه د سختوالي په وجه وليکلو. (٦) خو د دنیا د
 شروع نه ”خدای پاک هغوی نر او ښځه پیدا کړل.“ (٧) ”په
 دې وجه به سپرې خپل مور پلار پرېږدي او د خپلې ښځې
 سره به يو ځای شی. (٨) او دا دواړه به يو بدن شی.“ نو بیا
 نور دوی دوه نه خو يو بدن وی. (٩) نو په دې وجه څوک
 چې خدای پاک يو ځای کړی دی نو بنی آدم دې يې نه جدا
 کوی.“ (١٠) نو بیا چې دوی کور ته ننوتل نو مريدانو ترې په
 دې حقله تپوس وکړو. (١١) هغه هغوی ته وفرمائیل، ”هر
 څوک چې خپله ښځه طلاقه کړې او د بلې سره واده وکړی
 نو هغه د اولنی ښځې خلاف زنا کوی. (١٢) او دغه شان که
 يوه ښځه خاوند له طلاق ورکړی او بل سره واده وکړی نو
 هغه هم زنا کوی.“

ماشومانو له برکت ورکول

(١٣) بیا خلقو د دې دپاره عیسی له ماشومان راوستل چې د
 برکت دپاره لاس پرې کېږدي خو مريدانو هغوی ورتل. (١٤)
 خو کله چې عیسی دا ولیدل نو خفه شو او هغوی ته يې
 وفرمائیل چې، ”ماشومان ما ته راپرېږدئ، دوی مۀ منع کوی
 ځکه چې د خدای پاک بادشاهی هم د داسې خلقو ده. (١٥)

زۀ تاسو ته رښتيا وایم چې هر څوک چې د خدای پاک
بادشاهی د ماشوم په شان قبوله نه کړی هغه به په کښې
هیڅکله هم وړ داخل نه شی.“ (۱۶) هغه هغوی په غېږ کښې
اوچت کړل، په سر یې ورله لاس کېښودو او برکت یې
ورکړو.

دولتمند سرې

(۱۷) عیسیٰ بیا په سفر روانېدو چې یو سړی رامڼه کړه او د
هغه په وړاندې په گوډو شو او تپوس یې وکړو، ”اے نېکه
استازده. زۀ داسې څۀ وکړم چې د ابدی ژوندون وارث شم؟“
(۱۸) عیسیٰ هغه ته وفرمائیل، ”تۀ ما ته نېک ولې وائې؟ د
خدای پاک نه بغېر بل هیڅوک نېک نشته. (۱۹) تا ته د خدای
پاک حکمونه معلوم دی چې، قتل مۀ کوه، زنا مۀ کوه، غلا
مۀ کوه، د دروغو گواهی مۀ کوه، ټکی مۀ کوه او د خپل مور
پلار عزت کوه.“ (۲۰) هغه جواب ورکړو، ”استازده. ما د
ځوانۍ نه په دې هر څۀ عمل کړې دے.“ (۲۱) بیا عیسیٰ هغه
ته وکتل، په هغه یې مینه راغله او ورته یې فرمائیل چې، ”په تا
کښې د یو څیز کمې دے، لار شه خپل ټول مال حال خرڅ
کړه او خوارانو له یې ورکړه، نو بیا به تۀ د آسمان خزانې
وموې. بیا راځه، او په ما پسې شه.“ (۲۲) کله چې هغه دا
خبره واورېده نو خفه زهیر لارو ځکه چې هغه ډېر مالداره
سرې وو. (۲۳) عیسیٰ گېرچاپېره خپلو مریدانو ته وکتل او
ورته یې وفرمائیل، ”د یو مالداره ډپاره د خدای پاک په
بادشاهی کښې داخلېدل څومره گران کار دے.“ (۲۴) مریدان
د هغه په دې خبره حق حېران شول خو عیسیٰ په دوهم ځل

و فرمائیل، ”بجو، د خدائ پاک په بادشاهی کبښی داخلېدل
 څومره گران کار دے. (۲۵) د یو مالداره سپری په نسبت د
 خدائ پاک په بادشاهی کبښی داخلېدل د یو اوبښ دپاره د
 ستنې په سوری کبښی تېرېدل آسان دی.“ (۲۶) هغوی د
 مخکبښی نه هم زیات حق حېران شول او یو بل ته یې ووئیل،
 ”نو بیا به څوک خلاصون ومومی؟“ (۲۷) عیسی هغوی ته
 وکتل او وې فرمائیل، ”د بنی آدم دپاره خو دا ناممکنه ده خو
 خدائ پاک ته هر څه ممکن دی.“ (۲۸) بیا پطروس وئیل
 شروع کړل، ”گوره، مونږ خو د دې دپاره هر څه پرېښی دی
 چې تا پسې روان شو.“ (۲۹) عیسی ورته وفرمائیل، ”زه تاسو
 ته دا وایم چې چا چې زما او زما د زیری د خاطره کور،
 وروڼه، خوېندې، مور پلار، اولاد یا زمکه پرېښی وی، (۳۰) نو
 چې هغوی ته به په دې دنیا کبښی یو په سل اجر ورکړی شی،
 کورونه، وروڼه، خوېندې، میندې، اولاد او زمکه، او ورسره
 رېرېدل، او په آخرت کبښی به د تل ژوندون بیا مومی. (۳۱)
 خو پېر اول به آخر کړی شی او آخر به اول کړی شی.“

په درېم ځل د حضرت عیسی د خپل مرگ او د بیا ژوندی کېدو په باب کبښی پېشگوڼې کول

(۳۲) دوی د یروشلم په لار روان ؤو او عیسی ترې وړاندې
 وو. او مریدان حېران شوی ؤو او څوک چې ورپسې روان
 ؤو هغوی یرېدل. هغه هغه دولس مریدان ځان له کړل او
 ورته یې وضاحت وکړو چې هغه ته څه پېښېدونکی دی. (۳۳)
 هغه ورته وفرمائیل، ”مونږ اوس یروشلم ته ځو او ابن آدم به
 مشرانو امامانو او د شرعی عالمانو ته حواله کړی شی.

هغوی به پرې د مرگ حُکم وکړی او غبریهودیانو ته به یې حواله کړی. (۳۳) په هغه پورې به ملنډې وکړې شی او توکانی به پرې وتوکلې شی، په کورو به ووهلې شی او قتل به یې کړی، خو درې ورځې پس به هغه بیا ژوندې پاڅی.

د یوحنا او یعقوب عرض

(۳۵) د زیدی زامن یعقوب او یوحنا هغه له ورغلل او ورته یې وویل، ”استازه مونږ چې ستا نه څه هم غواړو هغه زمونږ دپاره وکړه.“ (۳۶) هغه ورته وفرمائیل چې، ”تاسو څه غواړئ چې زه یې درله وکړم؟“ (۳۷) هغوی جواب ورکړو، ”مونږ له دا اجازت راکړه چې مونږ هم ستا په لویئ کښې تا سره، یو ستا بنی لاس ته او بل گس لاس ته یو ځای کښنو.“ (۳۸) عیسی هغوی ته وفرمائیل، ”تاسو چې څه غواړئ په هغې نه پوهېږئ. کوم د مصیبتونو کنډول به چې زه څښم ولې تاسو به هغه وڅښلې شی؟ یا به هغه بپتسمه واخستلې شی چې به پرې زما بپتسمه کیري؟“ (۳۹) هغوی جواب ورکړو چې، ”آو، مونږ یې څښلې شو.“ بیا عیسی ورته وفرمائیل چې، ”کوم کنډول چې زه څښم، تاسو به یې وڅښئ، او په کومه بپتسمه چې به زما بپتسمه کیري، په هغې به ستاسو بپتسمه هم وشي.“ (۴۰) خو دا زما په اختیار کښې نه دی چې خپل بنی او گس لاس ته څوک کښنو، خو دا د هغه چا دے د چا دپاره چې دا تیار کړې شوې دے.“ (۴۱) هر کله چې نورو لسو دا واورېدل نو هغوی یعقوب او یوحنا ته غصه شول. (۴۲) عیسی هغوی ځان ته راویل او ورته یې وفرمائیل، ”تاسو ته پته ده چې د قومونو حکمرانان په خپلو خلقو باندې رعب

اچوی او د هغوی لوی آفسران په هغوی باندې د خپل اختیار غلط استعمال کوی. (۴۳) خو ستاسو دپاره داسې نه دی. په تاسو کښې چې څوک مشری غواړی هغه دې ستاسو خادم شی. (۴۴) او هر هغه څوک چې په تاسو کښې مشر کېدل غواړی هغه دې په خپله خوښه د ټولو خادم شی. (۴۵) ځکه چې ابن آدم د دې دپاره رانه غلو چې د هغه خدمت دې وکړی شی خو د دې دپاره راغلو چې د نورو خدمت وکړی او خپل ژوند د پېرو دپاره فدیہ کړی.

د پوند برتمای بېنا کول

(۴۶) خو هغوی یریحو ته راغلل او کله چې عیسی او د هغه مریدان د ښاریې نه ووتل نو گڼ خلق ورپسې وو، نو یو پوند فقیر د تمای زوی برتمای څوک چې د لارې په غاړه ناست وو، (۴۷) نو کله چې هغه په دې خبر شو چې دا عیسی ناصری دی نو هغه چغې کړې، ”اے عیسی د داؤد زویه، په ما رحم وکړه.“ (۴۸) پېرو خلقو ورته په سختی ووئیل چې، ”چپ شه،“ خو هغه لا نورې هم چغې زیاتې کړې، ”اے د داؤد زویه. په ما رحم وکړه.“ (۴۹) عیسی ودرېدلو او وې فرمائیل، ”دے دلته راولی.“ نو هغوی هغه پوند سرې راوستو او ورته یې ووئیل، ”پاخه، زړور شه، هغه دې غواړی.“ (۵۰) په دې هغه خپله چوغه وغورزوله، سمدستی پورته شو او عیسی له راغلو. (۵۱) عیسی هغه ته وفرمائیل، ”ته څه غواړې چې زه یې ستا دپاره وکړم؟“ هغه پوند سرې جواب ورکړو، ”استازده، زه بیا خپل نظر غواړم.“ (۵۲) عیسی هغه ته وفرمائیل، ”لار شه، خپل ایمان ته روغ کړې،“ نو

په يروشلم کښې د حضرت عيسى کاميابه استقبال

۱۱ هغوى چې يروشلم ته رانزدې شول او چې

بيت فگه او بيت عنياه ته د زيتونو غره ته ورسېدل نو عيسى خپل دوه مريدان د دې هداياتو سره ولېږل، ”دې مخامخ کلى ته ورشئ. نو چې څنگه ورننوځئ نو تاسو به يو کوچانيه ترلئ ومومئ چې تر اوسه پرې هيچا لا سورلى نه ده کړې.

هغه پرانيزئ او دلته يې راولئ. (۲) که څوک درنه تپوس وکړي چې دا څه کوى؟ نو ورته ووايئ چې زمونږ د مالک دا په کار ده او هغه به يې سمدستى دلته واپس راولېږي.“ (۳)

هغوى لاړل او د دروازې نه بهر يې په کوڅه کښې هغه

کوچانيه ترلئ وموندلو. هغوى هغه پرانستو، (۴) او په ولاړو خلقو کښې ځينو ورته ووييل چې، ”دا څه کوى؟ تاسو دا

کوچانيه ولې پرانيزئ؟“ (۵) نو هغوى هغه جواب ورکړو څه چې ورته عيسى فرمائيلې ؤو، نو بيا يې هغوى پرېښودل چې

بو يې ځي. (۶) نو هغوى عيسى له کوچانيه راوستو او خپلې جامې يې پرې واچولې او هغه پرې سور شو. (۷) او ډېرو

خلقو ورته په لارو کښې خپلې جامې وغوړولې او نورو د پتو نه څانگې پرېکړلې او ورته يې خورې کړلې. (۸) او څومره

خلق چې مخکښې تلل او هغه چې وروستو راتلل، نو بيا

څوک چې د هغه نه وړاندې تلل او څوک چې ورپسې روان

ؤو هغوى چغې ويستلې چې، ”امبارکى د هغه چا چې د مالک خدائ په نوم راځي. (۹) زمونږ د پلار نيکه داؤد راتلونکې

بادشاهی دې مبارکه وی. په آسمان کښې دې په هغه مبارکی وی. “ (۱۱) هغه یروشلم ښار ته راغلو او د خدای کور ته ورننوتو او گېرچاپېره یې وکتل، خو ماښام ناوخته هغه د دولسو مریدانو سره بیتِ عنیاه ته لاړو.

د اینځر په ونې لعنت کول

(۱۲) په بله ورځ چې هغوی د بیتِ عنیاه نه وتل نو عیسی اوږدې شوې وو. (۱۳) او د لرې نه یې چې د اینځر یوه ونه ولیده نو ورغلو چې هغه په کښې څه پیدا کړی. خو کله چې هغه ورغې نو د پانو نه بغېر یې په کښې هیڅ ونه موندل ځکه چې دا د اینځرو موسم نه وو. (۱۴) هغه ونې ته یې وفرمائیل چې، ”بیا به هیڅوک هم هیڅکله ستا نه مېوه ونه خوری.“ او د هغه مریدانو دا واورېدل.

د خدای پاک د کور پاکول

(۱۵) کله چې هغوی یروشلم ته راغلل نو عیسی بیا د خدای کور ته ورننوتو او هغه ټول خلق چې د خدای په کور کښې یې سوداگری کوله وشړل. او هغه د صرافانو تختې او د کونټرو د خرڅوونکو کُرسی یې نسکورې کړې. (۱۶) او د خدای د کور په دربار کښې هغه د تجارت د څیزونو وړل راوړل نه پرېښودل. (۱۷) نو بیا یې هغوی ته تعلیم شروع کړو او وې فرمائیل، ”ولې صحیفې دا نه وائی چې، زما کور به د ټولو قومونو دپاره د دُعا کور بللې شی؟ خو تاسو ترې د پاکوانو اډه جوړه کړې ده.“ (۱۸) مشرانو امامانو او د شرعی عالمانو چې دا واورېدل نو کوشش یې کولو چې هغه په څه چل

هلاک کړی خو هغوی یرېدل ځکه چې ټول خلق د هغه د تعلیم نه ډېر متاثره ؤو.

د اینځر د وچې شوې ونې سبق

۱۹) او چې ماښام شو نو عیسیٰ او د هغه مریدان د ښار نه بهر ووتل. ۲۰) بله ورځ سحر وختی چې هغوی په لاره تېرېدل نو هغوی ولیدل چې هغه د اینځر ونه له بېخ نه اوچه شوې ده. ۲۱) پطروس هغه خبره رایاده کړه کومه چې عیسیٰ پرون د اینځر ونې ته کړې وه نو هغه وویل، ”اُستاده، وگوره د اینځر په کومه ونه چې تا لعنت کړې وو هغه اوچه شوې ده.“ ۲۲) عیسیٰ ورته جواب ورکړو چې، ”په خدای پاک ایمان ساتی. ۲۳) زه تاسو ته رښتیا وایم چې که څوک دې غر ته ووائی چې د دې خپل ځایه اوچت شه او سمندر کښې وغورزېږه، او په زړه کښې یې شک نه وی او ایمان ساتی، نو هر څه چې وائی هغه به د هغه دپاره وشی. ۲۴) ځکه زه تاسو ته وایم، تاسو چې د څه دپاره هم دُعا کوئ نو ایمان ساتئ چې دا تاسو حاصل کړو نو هغه به ستاسو شی. ۲۵) - ۲۶) او هر کله چې تاسو دُعا ته ودرېږئ نو که ستاسو په زړه کښې د چا خلاف خبرې وی، نو هغه معاف کړئ، د دې دپاره چې ستاسو آسمانی پلار به ستاسو نافرمانی معاف کړی.“

د حضرت عیسیٰ د اختیار په حقله سوال

۲۷) هغوی یو ځل بیا یروشلم ته راغلل او کله چې عیسیٰ د خدای په کور کښې گرځېدو نو مشران امامان، د شرعی عالمان او د قوم مشران ورته راغلل، ۲۸) او ورته وې وویل،

”تہ دا کارونہ پہ کوم اختیار کوہ؟ او دا اختیار تا له چا

درکړے دے چې تہ داسې کوہ؟“ (۲۹) عیسیٰ هغوی ته

وفرمائیل، ”زه هم ستاسو نه یو تپوس کوم، تاسو یې جواب

راکړئ نو زه به هم تاسو ته دا وښایم چې په کوم اختیار زه دا

کارونہ کوم. (۳۰) د یحییٰ بپتسمه د آسمان د لوری وه او که

د انسان نه؟ جواب راکړئ.“ (۳۱) په دې هغوی د یو بل سره

په بحث شول چې، ”مونږ څه ووايو؟ که چېرې مونږ ووايو

چې له آسمان نه، نو هغه به راته وواي چې بیا تاسو په هغه

ایمان ولې رانه وړو؟“ (۳۲) او که مونږ وایو چې د انسانانو نه،

نو بیا به څه وشي؟“ دوی د خلقو نه یرېدل ځکه چې د ټولو

خلقو دا ایمان وو چې یحییٰ نبی وو. (۳۳) نو ځکه هغوی

جواب ورکړو چې، ”مونږ خبر نه یو.“ او عیسیٰ ورته

وفرمائیل چې، ”بیا به زه هم درته ونه وایم چې زه په کوم

اختیار دا کارونہ کوم.“

د انگورو باغ او د باغوانانو مثال

۱۲ (۱) عیسیٰ هغوی ته بیا په مثالونو کښې خبرې شروع

کړې. ”یو سړی د انگورو باغ ولگولو او گېرچاپېره یې دېوال

ترې تاو کړو او په کښې یې د انگورو لنگری ولگوله او د

څوکیداری دپاره یې په کښې یو برج جوړ کړو. او بیا یې

زمیندارانو ته په اجاره ورکړو او بل ملک ته لاړو. (۲) کله

چې د انگورو موسم راغلو نو هغه اجاره دارو له یو نوکر

ورولېرلو چې د هغوی نه د هغه د پیداوار برخه وصول کړی.

(۳) خو هغوی هغه ونيولو، وې وهلو او تش لاس یې واپس

ولېرلو. (۴) بیا هغه یو بل نوکر وروولېرلو او دے هم هغوی په

سر سر وٽڪولو او بي عزته پي ڪرو. (٥) بيا هغه يو بل وروڻو ٻڌو او هغه دويءَ ۾ ڪرو. او د دءُ نه علاوه داسي نور هم ٿو، ڇوڪ پي ڇي ووهل او ڇيني پي مڙه ڪرل. (٦) اوس د دءُ سره يو کس پاتي وو، د هغه خپل نيازبين زويءَ. په آخر ڪبني پي هغه وروڻو ٻڌو. هغه ووييل ڇي زما د زويءَ احترام خوبه وڪري. (٧) خو اجاره دارو يو بل ته ووييل ڇي هم دغه خو وارث دے، رائي ڇي مڙي ڪرو او ميراث به پي زمونڊ شي. (٨) نو هغويءَ هغه ونيولو او مڙي ڪرو او د هغه لاش پي د باغ نه بهر وغور زولو. (٩) نو د انگورو د باغ مالڪ به د هغويءَ سره ڇه سلوڪ وڪري؟ هغه به راشي او دا ٽول اجاره دار به مڙه ڪري او د انگورو باغ به بل چاله ورڪري. (١٠) وڻي تاسو په مقدس ڪتاب ڪبني دا چرپي نه دي لوستي؟

ڪوم ڪانيءَ ڇي گلڪارانو رد ڪري ووهه هغه د گوت سر ڪانيءَ شو. (١١) دا د مالڪ خدائي ڪارونه دي او دا زمونڊ په نظر ڪبني عجيبه بنڪاري. (١٢) بيا هغويءَ داسي ڇه بهانه لٽوله ڇي هغه گرفتار ڪري ڇڪه ڇي هغويءَ پوهبدل ڇي دے دا مثال د هغويءَ په خلاف ورڪوي، خو هغويءَ د خلقو نه ڀربدل نو هغويءَ هغه ڀرېڻو ڏنو او ترپي لارل.

د روم قيصر له محصول وركول

(١٣) بيا هغويءَ ڇو فريسيان او هيروديان وروڻو ٻڌو ڇي عيسيٰ په خپلو خبرو ڪبني راڳر ڪري. (١٤) هغويءَ راغلل او ورته پي ووييل، ”استاده، مونڊ خبر ٿو ڇي ته يو رڻبڻي سرے پي او د هيچا طرفداري نه ڪوي، ڪه هغه هر ڇوڪ هم وي، خو ته د خدائي پاڪ د لارپي تعليم په رڻبڻيا سره ورڪوي. وڻي مونڊ ته

دا روا دی چې د روم قیصر ته محصُول ورکړو او که نه؟
ولې مونږ هغوی ته ورکړو او که ورپې نه کړو؟“ (۱۵) خو
هغه د دوی په منافقت پوهه شو او ورته یې وفرمائیل، ”تاسو
ولې زما د راگېرولو کوشش کوئ؟ ما له د سپینو زرو یوه
سیکه راوړئ چې زه ورته وگورم.“ (۱۶) هغوی یوه سیکه
راوړه او هغه هغوی ته وفرمائیل چې، ”په دې د چا تصویر او
د چا نوم دے؟“ هغوی جواب ورکړو، ”دا د قیصر دے.“
(۱۷) بیا عیسی هغوی ته وفرمائیل، ”څه چې د قیصر وی هغه
قیصر له ورکړئ او څه چې د خدای پاک وی هغه خدای
پاک له ورکړئ.“ هغوی د ده په خبرو حق حېران شول.

د قیامت په باب کښې سوال

(۱۸) بیا ځینې صدوقیان څوک چې د قیامت نه منکر دی هغه
له راغلل او د هغه نه یې داسې تپوس وکړو چې، (۱۹)
”اُستاده، موسی مونږ ته دا بنودلی دی چې که د چا ورور مړ
شی او بنځه یې پاتې شی او بچی یې نه وی نو بل ورور دې
هغه کونډه واده کړی او د هغه نسل دې پېدا کړی. (۲۰) نو
اوس اووه وروڼه وو، ورومبی واده وکړو او بې اولاده مړ شو.
(۲۱) بیا هغه بنځه دوهم واده کړه او هغه هم بې اولاده مړ شو
او دغه شان درېم وکړل. (۲۲) آخر اووه واړه مړه شول خو د
یو هم اولاد ونه شو. بیا هغه بنځه هم مړه شوه. (۲۳) د قیامت
په ورځ به دا بنځه د چا وی، ځکه چې ورسره اووه واړو واده
کړے وو؟“ (۲۴) عیسی هغوی ته وفرمائیل، ”تاسو په غلطه یئ
او هم دغه وجه ده چې نه خو تاسو په کتاب مقدس پوهېږئ
او نه د خدای پاک په قدرت. (۲۵) کله چې هغوی د مړو نه بیا

راڙوندى شى نو هغوى به يو بل سره واده نه كوى. هغوى به د آسمان د فرستو په شان وى. (۲۶) خو قيامت په ورځې د مړو د بيا راڙوندى كېدو په حقله، ولې تاسو د موسى په كتاب كېنې هيڅ نه دى لوستى، د سوزېدونكى بوتى په قيصه كېنې، چې خدائ پاك ورته وفرمائيل، ”زه د ابراهيم خدائ پاك، د اسحاق خدائ پاك، او د يعقوب خدائ پاك يم؟“ (۲۷) خدائ پاك د مړو خدائ پاك نه دے بلکې د ژوندو خدائ پاك دے. تاسو ډېر گمراه شوى يئ.

اول حكم

(۲۸) بيا د شرعې په عالمانو كېنې يو كس چې د دوى دا بحث يې اورېدو او پوهه شو چې هغه دوى ته څنگه بڼه جواب ورکړو، نو راوړاندې شو. او هغه ترېنه تپوس وکړو، ”کوم يو حکم د ټولو نه اول دے؟“ (۲۹) عيسى جواب ورکړو، ”اول حکم دا دے چې، ”اے بنى اسرائيلو واورئ. مالک زمونږ مالک خدائ پاك واحد ذات دے. (۳۰) تاسو د مالک خپل خدائ پاك سره په پوره زړه سره، په پوره ځان، او په پوره عقل او په خپل ټول طاقت سره مينه ساتئ.“ (۳۱) دوېم دا دے چې، ”د خپل گاونډى سره د خپل ځان په شان مينه ساتئ.“ د دې حکمونو نه بل لوى حکم نشته. (۳۲) نو د شرعې عالم هغه ته ووئيل، ”شبابش أستاذہ، ډېر دې بڼه وفرمائيل، ته رېستيا وائې چې خدائ پاك يو دے او بې له هغه نه بل نشته. (۳۳) او د هغه سره په پوره زړه او په پوره پوهې او په خپل ټول طاقت سره مينه کوئ او د خپل گاونډى سره د خپل ځان په شان مينه ساتئ، نو دا د بلې هرې يوې

سوزېدونکې قربانۍ يا نذرانې نه ډېر غوره کار دے. “ (۳۳) هر کله چې عيسی وليدل چې هغه څومره په پوهه سره جواب ورکړو نو هغه ورته وفرمائيل چې، ”ته د خدای پاک د بادشاهۍ نه لرې نه يې. “ د دې نه پس بيا چا همت ونه کړو چې د عيسی نه نور تپوسونه وکړي.

د حضرت داؤد د زوی په حقه سوال

(۳۵) نو کله چې عيسی د خدای په کور کښې تعليم ورکولو، داسې يې وفرمائيل، ”نو د شرعې عالمان بيا دا څنگه وائي چې مسيح د داؤد زوی دے؟ (۳۶) داؤد په خپله د روح القدس د الهام په وسيله دا فرمائيلي دي چې، ”مالک زما مالک ته وفرمائيل، زما بنی لاس ته تر هغې کښېنه چې ترڅو زه ستا دشمنان ستا د پښو لاندې نه کړم.“ (۳۷) داؤد په خپله هغه ته مالک وائي، نو بيا هغه د داؤد زوی څنگه کېدے شی؟“ هلته ډېره گڼه وه او ډېر په مينه يې د ده خبرې اورېدې.

د شرعې عالمان ملامت کول

(۳۸) عيسی په خپل تعليم کښې دوی ته وفرمائيل چې، ”د شرعې د عالمانو نه ځان ساتئ څوک چې په لويو لويو چوغو کېښې گرځي او په بازارونو کېښې په سلامونو ډېر خوشحاليږي (۳۹) او په عبادتخانو او په مېلمستياو کېښې د مشرۍ په ځای کېښناستل خوښوي. (۴۰) هم دا هغه خلق دي چې د کونډو جائيدادونه قبضه کوي او د ریاکاری اورېدې اورېدې دغاگانې کوي، دوی به سخته سزا ومومي.“

د یوې کونډې بشپې شکرانه

٤١) عیسیٰ د خدای د کور خزانې ته مخامخ کښېناستو او دا ننداره یې کوله چې خلق په خزانه کېنې پېسې څنگه اچوی. ډېرو مالدارو خلقو ډیرې زیاتې پېسې واچولې. ٤٢) بیا یوه غریبه کونډه راغله او هغې د تانبې دوه سیکې په کېنې واچولې چې دواړه د یوې پېسې برابرې وې. ٤٣) بیا عیسیٰ خپل مریدان ځان ته راوېلل او ورته یې وفرمائیل، ”زه تاسو ته رښتیا وایم چې دې غریبې کونډې د هر چا نه زیات واچول. ٤٤) ځکه چې هغه نورو چې څه واچول د هغوئ سره د ضرورت نه سېوا و، خو هغې د خپلې غریبې په مطابق چې څه هم ورسره نه و او د خپلې گزارې هر څه یې واچول.“

د خدای پاک د کور د بربادۍ په باب کېنې

پېشکوئې

١٣) ١) څه وخت چې عیسیٰ د خدای د کور نه په وتو وو نو د هغه یو مرید ورته ووئیل، ”وگوره، اُستازه. څومره بشکلی کانی او عمارتونه دی.“ ٢) عیسیٰ هغه ته وفرمائیل، ”ته دا لوی لوی عمارتونه وینې؟ په دې کېنې به یو کانی هم د بل د پاسه پاتې نه شی او ټول به ونړولې شی.“

د تکلیفونو شروع

٣) او هر کله چې عیسیٰ د زیتونو په غره د خدای کور ته

مخامخ ناست وو نو پطروس، يعقوب، يوحنا او اندرياس
 ترې ځانله تپوس وکړو، ﴿٤﴾ ”مونږ ته ووايه چې دا کار به
 کله کيږي او د دې ټولو د پوره کېدو نېشه به څه وي؟“ ﴿٥﴾ نو
 بيا عيسی دوی ته وفرمائيل چې، ”خيال کوی چې څوک مو
 بې لارې نه کړی. ﴿٦﴾ ځکه چې ډېر به زما په نوم راشی او
 دعویٰ به کوی او وائی به چې زه مسيح يم، او ډېر خلق به
 بې لارې کړی. ﴿٧﴾ هر کله چې تاسو د لرې او نزدې جنگونو
 خبر واورئ نو مه وارهځا کېږئ ځکه چې دا څيزونه به
 ضرور پېښيږي خو آخر وخت به لانه وي راغلي. ﴿٨﴾
 قومونه به د قومونو سره په جنگ وي، بادشاهي به د بادشاهي
 سره، په ډېرو ځايونو کېږي به زلزلې او قحطونه راځي خو دا
 به د لنگون د دردونو شروع وي. ﴿٩﴾ خو تاسو بېدار اوسئ.
 تاسو به عدالتونو ته حواله کېږئ، تاسو به په عبادتخانو کېږي
 په کورنو وهلي کېږئ، او تاسو به د حاکمانو او بادشاهانو په
 وړاندې زما په وجه پېش کولې شئ چې د هغویٰ په وړاندې
 زما گواهان شئ. ﴿١٠﴾ خو د آخر وخت نه اول به زما د زيری
 بيان ټولو قومونو ته وکړې شئ. ﴿١١﴾ خو هر کله چې تاسو
 ونيولې شئ او عدالت ته بوتلې شئ نو د اول نه تاسو مه
 پرېشانه کېږئ چې تاسو به څه وايئ. خو هر کله چې وخت
 راشي نو هغه وخت چې څه د وينا دپاره درکړې شئ هغه
 وايئ، ځکه چې دا به ستاسو خبرې نه وي بلکې ستاسو په
 ژبه به روح القدس گویا وي. ﴿١٢﴾ ورور به د ورور د مرگ
 جاسوس شئ او پلار به د زوی، او اولاد به د مور پلار خلاف
 شئ او مرگ ته به يې حواله کوی. ﴿١٣﴾ ټول به زما د نوم په
 وجه تاسو نه نفرت کوی، خو هغه څوک چې تر آخره قائم
 پاتې شئ هغه به بچ شئ.

۱۴) هر کله چې تاسو ووينئ چې، هغه پليت بُت چې تباھی راولی په هغه خائ کبني ولاړ دے چرته چې نه دے پکار، نو لوستونکی دې پوهه شی، نو هغه څوک چې په يهوديه کبني دی غرونو ته دې وتبستی. ۱۵) که څوک د چت د پاسه وی هغه دې کله هم کور ته بنکته نه راکوزیږی چې څه ترې وباسی. ۱۶) که څوک په پتی کبني وی نو هغه دې د خپلې چوغې راخستلو دپاره نه واپس کیږی. ۱۷) افسوس دے په هغه بنځو چې په هغه ورځو کبني امیدوارې وی او په هغوی چې بچو له سینه ورکوی. ۱۸) دُعا کوئ چې دا واقعه په ژمی کبني پېښه نه شی. ۱۹) ځکه چې هغه به پیرې د بد حالی ورځې وی. خدائ پاک چې دا دُنیا پېدا کړې ده لا تر اوسه داسې وخت نه دے راغلے او نه به بیا چرته راشی. ۲۰) که چېرې مالک خدائ هغه د تکلیف ورځې لنډې کړې نه وے نو هیڅ یو بشر به هم بچ شوے نه وے، خو د خپلو غوره کړو د خاطره هغه دا ورځې لنډې کړې. ۲۱) او که بیا تاسو ته په دغه وخت کبني څوک دا ووائی چې وگورئ، مسیح دلته دے یا هلته دے، نو باور پرې مه کوئ. ۲۲) دروغژن مسیحیان او دروغژن نبیان به رابنکاره شی او لوئې معجزې او نبیې به بنکاره کوی، او که ممکن وی نو غوره شوی خلق به بې لارې کړی. ۲۳) خو تاسو خبردار اوسئ، ما تاسو د اول نه په دې خبر کړئ.

د ابن آدم راتل

(۲۴) خو په هغه ورځو کې چې د دې تنگسيا نه پس به نمر تور
 شی او سپوږمۍ به رڼا نه کوی. (۲۵) ستوری به د آسمان نه
 راپرېوځي او آسماني طاقتونه به ولړزولې شي. (۲۶) بیا به
 هغوی وويني چې ابن آدم به په ورځو کې چې په لوی قدرت او
 ډېر شان او شوکت سره راځي. (۲۷) او هغه به فرېښتې ولېږي
 او د آسمان د څلورو طرفونو نه او د دُنیا د آخري حدونو نه
 به خپل غوره کړي خلق راتول کړي.

د اینځر د ونې نه سبق

(۲۸) د اینځر د ونې نه سبق زده کړئ. هر کله چې د هغې
 نازکې څانگې غوټې ونیسي او پانې وکړي نو تاسو پوهه شی
 چې اوږمې په راتلو دے. (۲۹) هم دغه شان چې تاسو دا ټولې
 نېښې ووينئ نو تاسو پوهه شی چې هغه ډېر نزدې او په دروازه
 کېښې ولاړ دے. (۳۰) زه تاسو ته رېښتیا وایم چې دا موجوده
 پیړۍ به تر هغې ختمه نه شي ترڅو چې دا ټولې خبرې ونه
 شي. (۳۱) زمکه او آسمان به فنا شي خو زما کلام به هیچرې
 فنا نه شي.

نامعلومه ورځ او وخت

(۳۲) خو د هغې ورځې او ساعت هیچا ته پته نشته، نه خو د
 آسمان فرېښتو ته پته شته او نه زوی ته، خو صرف زما پلار
 پرې خبر دے. (۳۳) خبردار اوسئ، وېښ اوسئ. تاسو د دې
 نه خبر نه یئ چې هغه وخت به کله راځي. (۳۴) د دې مثال د
 هغه سړي په شان دے چې د کوره لرې روان وی او څه
 وخت چې خپل کور نه ځي نو خپلو نوکرانو ته اختیار

ورکړی چې هر یو دې خپل کار کوی او څوکیدار ته هم حکم ورکړی چې بېدار اوسی. (۳۵) نو بیا تاسو بېدار اوسی ځکه چې تاسو په دې نه یی خبر چې د کور مالک به کله راځی، ما بنام که په نیمه شپه، په چرگ بانگ که سحر په خړه. (۳۶) که چېرې هغه ناگهانه راشی نو چې هغه مو اوده لاندې نه کړی. (۳۷) او زه چې څه تاسو ته وایم نو هغه ټولو ته وایم چې بېدار اوسی.

د حضرت عیسیٰ د قتلولو سازش

۱۴ (۱) د فسخ او د پتیرې روتی اختر ته دوه ورځې پاتې وې او مشرانو امامانو او د شرعې عالمانو داسې طریقه لټوله چې عیسیٰ په پټه ونیسی او وې وژنی. (۲) هغوی ووئیل چې، ”دا دې د اختر په ورځو کبني نه وی، هسې نه چې په خلقو کبني بلوا جوړه شی.“

په بیتِ عنیاه کبني د حضرت عیسیٰ په سر عطر اچول

(۳) عیسیٰ د شمعون جذامی په کور کبني په بیتِ عنیاه کبني وو. کله چې هغه روتی ته کبناستو، نو یوه بنځه راغله او پېر قیمتی خالص عطر یې د مرمرو په عطردان کبني راوړل. هغې د عطردان سر مات کړو او د هغه په سر یې عطر واچول. (۴) په حاضر مجلس کبني ځینې کسانو په غصه کبني ووئیل چې، ”دا قیمتی عطر ولې ضائع شول؟“ (۵) ځکه چې دا عطر خو به په څه دپاسه د درېو سوو دینارو خرڅ

شوی وے او پپسی به پی خوارانو له ورکړے شوی وے.“
 نو هغوی هغې ته غصه وکړه. (۶) خو عیسی ورته وفرمائیل،
 ”دا پرېردئ، تاسو دا بنځه ولې تنگوي؟ هغې زما پېر بنځه
 خدمت وکړو. (۷) ځکه چې غریبانان خو به تل تاسو سره
 وی او هر کله چې تاسو غواړئ د هغوی مدد کولې شی خو
 زه به د سره تل نه یم. (۸) هغې نه چې څه کېدې شول، هغه
 یې وکړل. هغې د بنځولو نه وړاندې زما په بدن عطر واچول.
 (۹) زه تاسو ته رښتیا وایم چې هر چرته چې په دُنیا کېښې دا
 زېرے خورپړی نو څه چې هغې وکړل نو دا به هم په کېښې
 یادپړی.“

د یهوداه اسکریوتی په حضرت عیسیٰ مْخبري کولو ته راضی کېدل

(۱۰) نو بیا یهوداه اسکریوتی چې په هغه دولسو مریدانو کېښې
 یو وو، مشرانو امامانو له لارو چې د عیسیٰ مْخبري وکړی.
 (۱۱) چې هغوی د هغه د غرض نه خبر شول نو هغوی پېر
 خوشحاله شول او د هغه سره یې د پپسو ورکولو وعده وکړه.
 د هغه وخت نه پس هغه د مْخبري د موقعې په تلاش کېښې
 وو.

مریدانو سره فسح خوړل

(۱۲) د پتیرې روتی د اختر په اوله ورځ چې هغوی د فسح
 کپورے قربانولو، د عیسیٰ مریدانو د هغه نه تپوس وکړو
 چې، ”ستا کوم ځای خوښ دے چې مونږ په کېښې تا له د
 فسح خوراک تیار کړو؟“ (۱۳) نو هغه خپل دوه مریدان د دې

هداياتو سره ولېزل، ”بشار ته لار شئ، يو سرے به ووينئ چي د اوبو منگے به وږي، په هغه پسي لار شئ، (۱۴) او هغه چي کوم کور ته ننوځي نو د هغه کور مالک له دا پېغام ورکړئ چي، اُستاز وائي چي زما او زما د مريدانو دپاره د فسح د خوراک دپاره د مېلمستيا کومه کوټه مقرر شوې ده؟ (۱۵) هغه به تاسو ته يوه لويه تياره کړي شوې بالاخانه وبنائي، زمونږ دپاره هلته د فسح تيارے وکړئ. (۱۶) بيا مريدان روان شول او چي بشار ته دننه شول نو هغوي هر څه هغه شان وموندل څنگه چي هغه ورته فرمايلي وو، نو هغوي د فسح د خوراک تيارے وکړلو. (۱۷) کله چي ماښام شو نو هغه د دولسو مريدانو سره راغلو. (۱۸) څه وخت چي هغوي روتي ته کښېناستل نو عيسي وفرمائيل، ”زه درته رښتيا وایم چي په تاسو کښې به يو زما مځبري کوي، هغه څوک چي ما سره روتي خوري.“ (۱۹) په ډيرې پرېشاني سره هغوي يو يو ورته ووييل، ”رښتيا زه خو به نه يم؟“ (۲۰) هغه ورته وفرمائيل چي، ”په تاسو دولسو کښې هغه يو دے څوک چي ما سره په دې تالي کښې لاس ښکته کوي. (۲۱) د ابن آدم په حق کښې چي په صحيفو کښې څه راغلي دي هغه به په هغه لاره ځي، خو افسوس په هغه سرې دے چي په ابن آدم مځبري کوي. که هغه سرے پيدا شوے نه وے نو دا به ډېره ښه وه.“

د عشاء ريانی مقررول

(۲۲) د خوراک په وخت عيسي يوه روتي راواخسته، شکر يې پرې وکړو او ماته يې کړه. په هغوي يې ويشله او وې فرمائيل، ”دا واخلي، دا زما بدن دے.“ (۲۳) بيا هغه يوه پيالي

راواخسته او د خدائ پاک شکر يې پرې وويستو او هغوی له يې ورکړه او هغوی ټولو ترې وڅښل. (٢٢) او بيا هغه هغوی ته وفرمائيل چې، ”دا زما وينه ده چې د خدائ پاک او د انسانانو تر مينځ د لوظ نښه ده چې د ډېرو خلقو دپاره توئيری. (٢٥) زه تاسو ته رښتيا وایم چې د انگورو رس به زه بيا تر هغې ورځې پورې ونه څښم ترڅو چې زه د خدائ پاک په بادشاهۍ کښې يې تازه ونه څښم.“ (٢٦) د حمد وئيلو نه پس دوی د زيتونو غره ته لاړل.

د پطروس د انکار پېشگوئی

(٢٧) او عیسی هغوی ته وفرمائيل، ”تاسو ټول به تيندک وخورئ ځکه چې دا ليكله شوی دی چې، ”زه به شپون ووهم او گډې به يې خورې ورې شی.“ (٢٨) خو هر کله چې زه بيا ژوندې پاڅولې شم نو زه به ستاسو نه وړاندې گليل ته لاړ شم.“ (٢٩) پطروس جواب ورکړو، ”که چېرې دوی ټول تيندک وخورې، خو زه به هيچرې تيندک ونه خورم.“ (٣٠) عیسی هغه ته وفرمائيل، ”زه تا ته رښتيا وایم چې ته به نن په هم دې شپه د دویم چرگ بانگ وئيلو نه وړاندې درې ځله زما نه انکاری شی.“ (٣١) خو هغه په دې خبره زور ورکړو، ”که زه تا سره مړ هم شم خو ستا نه به هيچرې انکاری نه شم.“ او هغوی ټولو هم دغه شان ووئيل.

په گیتسمنی کښې دُعا کول

(٣٢) کله چې هغوی گیتسمنی نومې ځای ته ورسېدل نو عیسی خپلو مریدانو ته وفرمائيل، ”ترڅو چې زه دُعا کوم

تاسو دلته کښېنئ. “ (۳۳) او هغه بيا د ځان سره پطروس، يعقوب او يوحنا بوتل، نو ډېر غمژن شو او پرېشاني پرې راغله. (۳۴) او هغوى ته يې وفرمائيل چې، ”زما زړه د غمه چوى او مرگ ته نژدې شوې يم. دلته ايسار شى او ما سره بېدار اوسئ.“ (۳۵) بيا هغه يو څو قدمه لاړو، او په زمکه پرمخې پرېوتو او دا دُعا يې وغوښتله، ”كه دا كېدې شى نو دا سخت وخت دې له ما نه لرې كړې شى.“ (۳۶) هغه وفرمائيل، ”ابا،“ يعنې پلاره، ”ستا دپاره هر څه ممكن دى. دا د تكليف پيالو زما نه اخوا كړه، خو زما مرضى نه بلكې ستا مرضى دې پوره شى.“ (۳۷) هغه واپس راغلو او هغوى يې اوده وموندل. نو هغه پطروس ته وفرمائيل، ”شمعون، اوده يې څه؟ ولې تاسو ما سره يوه گينټه قدرې هم بېدار نه شوى پاتې كېدې؟ (۳۸) بېدار شى، او دُعا وكړئ چې د آزمېښت په وخت ناكامه نه شى. ځكه چې روح خو تيار دى خو بدن كمزور دى.“ (۳۹) يو ځل بيا هغه لاړو او هم هغه شان دُعا يې وغوښته. (۴۰) چې يو ځل بيا هغه واپس راغلو نو هغوى يې اوده وموندل ځكه چې د هغوى سترگې درنې شوې وې، او هغوى په دې نه پوهېدل چې هغه ته څه جواب وركړى. (۴۱) درېم ځل هغه راغلو او ورته يې وفرمائيل چې، ”ولې تاسو لا هغه شان اوده يئ، هغه شان لا آرام كوى؟ بس، هغه وخت راغلو چې ابن آدم د گناهگارانو لاسونو ته وسپارلې شى. (۴۲) پاڅئ، ځئ چې ځو. زما مځبر نژدې راغلى دى.“

په حضرت عيسى جاسوسى او د هغه گرفتارى

(۴۳) عيسى چې لا خبرې كولې نو سمدستى يهوداه چې په

دولسو مريدانو کښې يو وو راغلو، او هغه سره ډېر خلق چې
تورې او کوتکې په لاس وُو رابنکاره شول. هغوی مشرانو
امامانو، د شرعي عالمانو او اولسي مشرانو رالېږلي وُو. (٤٤)
جاسوس هغوی ته دا نښه ښودلې وه، ”څوک چې زه ښکل
کړم هم هغه دے، وې نيسي او د ځان سره يې په حفاظت
بوځي.“ (٤٥) کله چې دے هغه ځای ته راورسېدو نو هغه
سمدستی وروړاندې شو او عيسي ته يې ووييل، ”اُستازده.“ او
ښکل يې کړو. (٤٦) بيا هغوی عيسي ونيولو او گرفتار يې
کړو. (٤٧) په هغه خلقو کښې چې ولاړ وُو يو کس خپله توره
راوويستله او د مشر امام په نوکر يې گزار وکړو او د هغه
غوږ يې پرې کړو. (٤٨) بيا عيسي وفرمائيل، ”ولې تاسو ما
ډاکو گڼئ چې د تورو او کوتکو سره زما په نيولو پسې راغلي
يئ؟“ (٤٩) زه هره ورځ تاسو سره د ځدای په کور کښې وم او
تعليم مې ورکولو خو تاسو ما له لاس نه راوړلو. خو دا ځکه
وشول چې د نبیانو صحيفې پوره شی. (٥٠) نو بيا ټولو
مريدانو هغه يواځې پرېښودو او ترې وتښتېدل. (٥١) څوک
چې ورسره وُو په هغوی کښې يو ځوان وو چې د کتان د
څادر نه يې لنگ وهلے وو. هغوی د نيولو کوشش وکړو،
خو هغه د کتان څادر پرېښودلو او لغړ وتښتېدلو.

د حضرت عيسى د جرگې په مخکښې پېښې

(٥٢) بيا هغوی عيسى د مشر امام کور ته بوتلو چرته چې
مشران امامان، د شرعي عالمان او اولسي مشران راټول وُو.
(٥٣) پطروس ورپسې په څه فاصله کښې وروستو روان وو،
نو کله چې د مشر امام د کور صحن ته ورسېدو، نو نېغ

ورغلو او هلته هغه د سپاهيانو سره كېښناستو او اور ته يې
 ځان تودولو. (۵۵) مشرانو امامانو او ټولې جرگې دا كوشش
 كولو چې د عيسی په خلاف داسې څه گواهی پېدا كړی چې د
 مرگ حكم پرې وكړی خو داسې گواهی يې پېدا نه كړی
 شوه. (۵۶) ډېرو د هغه په خلاف د دروغو گواهی وكړله خو د
 هغوی بيان د يو بل سره سمون نه خورلو. (۵۷) نو بيا ځينې
 كسان پاڅېدل او د هغه په خلاف يې داسې د دروغو گواهی
 وكړه چې، (۵۸) ”مونږ د ده نه دا اورېدلی دی چې، زه به دا د
 خدای كور وړانوم چې بنی آدمو ودان كړی دے او په درېو
 ورځو كښې به بل داسې ودان كړم چې هغه به د بنی آدم په
 لاسونو نه وی جوړ شوی.“ (۵۹) خو په هم دې خبره د هغوی
 په گواهی كښې يو والی نه وو. (۶۰) نو بيا مشر امام د هغوی
 په وړاندې پاڅېدو او عيسی نه يې تپوس وكړو چې، ”ولې تا
 سره جواب نشته؟ دا الزامونه د څه دی چې هغوی ستا
 خلاف گواهی وركوی؟“ (۶۱) خو هغه چپ پاتې شو او هيڅ
 جواب يې ورنه كړو. بيا مشر امام ترې تپوس وكړو، ”ولې ته
 مسيح، د مبارك ذات زوی يې څه؟“ (۶۲) عيسی وفرمائیل
 چې، ”زه یم، او تاسو به ابن آدم د خدای پاك بنی لاس ته
 سره د اختيار ناست او د آسمان په وړيځو كښې په راتلو
 ووينئ.“ (۶۳) په دې وينا مشر امام خپله چوغه وشلوله او
 وې وئیل چې، ”دے خو كُفر وائی. د دې گستاخی نه پس هم
 د نورو گواهانو حاجت شته څه؟“ (۶۴) تاسو په خپله دا كُفر
 واورېدو ستاسو فېصله څه ده؟“ هغوی جواب وركړو چې،
 ”دے مجرم دے او د مرگ جوگه دے.“ (۶۵) بيا ځينو په هغه
 وتوكل او سترگې يې ورته پټې كړې او په سوكونو يې وهلو او
 جر يې ورپسې وويستلو، ”وايه كنه ته چا ووهلې.“ او

سپاهيانو هم هغه د بوتلو په وخت کښې په څپېرو ووهلو.

د پطروس انکار کول

٦٦ په دې دوران کښې پطروس لا هغه شان په صحن کښې وو. د مشر امام يوه خدمتگاره په هغه لاره تېرېدله. ٦٧ کله چې هغې پطروس اور ته په تودېدو وليدو، نو هغې هغه ته وکتل او وې وئيل، ”ته خو هم د دې عيسی ناصری سره وې.“ ٦٨ خو هغه منکر شو او وې وئيل، ”ما ته هيڅ پته نشته، چې دا ته لا څه وې.“ بيا هغه بهر ډيوډی ته لاړو په هم دې وخت چرگ بانگ ووئيلو. ٦٩ او هغې خدمتگارې هغه هلته بيا وليدو او ولاړو خلقو ته يې ووئيل، ”دې د هغه ملگرې دې.“ ٧٠ خو هغه بيا منکر شو. لږه شېبه وروستو څوک چې هلته ولاړ و پطروس ته يې بيا ووئيل، ”بې شکه ته د هغوی نه يو يې ځکه چې ته هم د گليل يې.“ ٧١ په دې هغه په بشيرو سر شو او په قسم سره يې ووئيل، ”تاسو چې د کوم سړی ذکر کوئ زه هغه نه پېژنم.“ ٧٢ بيا چرگ په دوهم ځل بانگ ووئيلو او پطروس ته رايا د شو چې عيسی هغه ته فرمائيلی و و چې، ”د چرگ د دوه ځله بانگ وئيلو نه وړاندې به ته زما نه درې ځله انکاری شي.“ نو هغه بيا ډېر خفه شو او په ژړا شو.

حضرت عيسی د پيلاطوس په وړاندې

١٥ هر کله چې سحر شو نو مشرانو امامانو، د شرعې عالمانو او اولسی مشرانو په صلاح دا فېصله وکړه او

عيسى پي وتړلو، بيا پي هغه روان كړو، او پيلاطوس ته پي حواله كړو. (٦) پيلاطوس د هغه نه تپوس وكړو چې، ”ولې ته د يهوديانو بادشاه پي څه؟“ هغه جواب وركړو، ”تا په خپله ووي.“ (٧) نو بيا مشرانو امامانو په هغه ډېر الزامونه ولگول. (٨) او پيلاطوس د هغه نه بيا تپوس وكړو، ”ولې تا سره د خپلي صفائي دپاره څه جواب نشته څه؟ ته گوري چې دوي په تا څومره الزامونه لگوي.“ (٩) خو پيلاطوس په دې خبره حېران شو چې عيسى بل هيڅ جواب ورنه كړو.

په حضرت عيسى باندې د مرگ حكم كول

(١٠) د اختر په ورځ د گورنر دا دستور وو چې د خلقو په خوښه به پي يو قېدي آزادولو. (١١) په دغه وخت كښې برابا نومي يو مجرم د باغيانو سره په قېد كښې وو چې د بغاوت په وخت پي قتل كړې وو. (١٢) كله چې خلق د دستور په مطابق خواست له راغلل، نو پيلاطوس جواب وركړو چې، ”ولې تاسو دا غواړئ چې زه د يهوديانو بادشاه تاسو ته آزاد كړم؟“ (١٣) ځكه چې هغه ته پته وه چې مشرانو امامانو عيسى د حسد په وجه ده ته حواله كړې وو. (١٤) خو مشرانو امامانو خلق ولمسول چې هغه ته ووايي چې، ”عيسى نه بلکې برابا را آزاد كړه.“ (١٥) پيلاطوس بيا هغوي ته ووييل چې، ”كوم سړي ته چې تاسو د يهوديانو بادشاه وايئ، د هغه سره بيا څه وكړم؟“ (١٦) هغوي چغې كړې، ”دې په سولي راځورند كړه.“ (١٧) پيلاطوس تپوس وكړو چې، ”ولې، هغه څه بد كار كړې دې؟“ خو هغوي نورې هم چغې تېزې كړې، ”په سولي پي كړه.“ (١٨) نو پيلاطوس د خلقو د تسلي دپاره

برابا آزاد ڪړو او عيسىٰ يې په ڪوپرو ووهلو او په سولي ڪولو ته يې ورکړو.

د سپاهيانو د حضرت عيسىٰ پورې ټوقې ڪول

١٦) بيا د گورنر سپاهيانو عيسىٰ قلعي ته بوتلو او ټوله فوجي دسته يې راجمع کړه. ١٧) هغوى عيسىٰ ته کاسنى چوغه واغوسته او د ازغو تاج يې جوړ کړو او ورته يې په سر کړو. ١٨) او بيا يې هغه ته په دې وينا سره سلامى کوله، ”اے د يهوديانو بادشاه سلامت.“ ١٩) او هغوى هغه په بينت په سر وهلو او توکاني يې پرې ټوکل او بيا هغه ته په گوپو شول او د ټوقو سجدې يې ورته وکړې. ٢٠) او چې ټوقې يې بس کړې نو کاسنى چوغه يې ترې وويستله او خپلې جامې يې ورواغوستلې. بيا يې هغه بهر په سولي ڪولو له بوتلو.

د حضرت عيسىٰ په سولي ڪول

٢١) د سکندر او د روفوس پلار شمعون څوک چې د کرينى اوسېدونکې وو هغه د کلى نه په هغه لاره راروان وو نو هغوى هغه په بيگار ونيولو چې د عيسىٰ سولى يوسى. ٢٢) هغوى عيسىٰ گولگتا نومې ځائ ته راوستو چې مطلب يې د کوپرو ځائ دى. ٢٣) هغه ته يې د مړ چير سره گډ کړى مے ورکول خو هغه ونه څښل. ٢٤) بيا هغوى هغه په سولى وڅېڙولو او هر يو د خپل حق معلومولو دپاره د هغه په جامو پچه واچوله او په خپلو کښې يې تقسيم کړې. ٢٥) د سولى ڪولو وخت د سحر نهه بجې وو. ٢٦) او د هغه خلاف د الزام په تخته څه داسې ليکلې وو، ”د يهوديانو بادشاه.“ ٢٧) - ٢٨)

هغوی دوه پاکوان هم د هغه سره په سولی کړی و، یو یې د هغه بنی او بل یې د هغه گس لاس ته راځوړند کړے وو. (۲۹)

څوک چې په لاره تېرېدل نو هغه پورې یې مسخرې کولې او سرونه به یې خوځول او چغې سورې به یې وهلې، ”اوس خپل ځان ته وگوره، ته به د خدای دا کور وړانوی او بیا به یې په درېو ورځو کښې جوړوې. (۳۰) ښه نو بیا خپل ځان بچ کړه، او د دې سولی نه راکوز شه.“ (۳۱) دغه شان مشرانو امامانو او د شرعې عالمانو هم په خپلو کښې ورپورې مسخرې کولې، او وئیل یې چې، ”هغه خو نور خلق بچ کول خو خپل ځان نه شی بچ کولے. (۳۲) پرېږدئ چې مسیح، دا د بنی اسرائیلو بادشاه، دې اوس د سولی نه راکوز شی، چې مونږ دا ووینو او ایمان پرې راوړو.“ تر دې چې د ده سره په سولی شوو مجرمانو هم ده ته سپکې سپورې وئیلې.

د حضرت عیسیٰ وفات کېدل

(۳۳) د غرمې په وخت په ټوله زمکه تیاره راخوره شوه او د تېر ماسپښین تر درېو بجو پورې وه. (۳۴) او درې بجې عیسیٰ په زوره چغې کړې چې، ”ایلی، ایلی، لما شبقتنی؟“ چې ترجمه یې دا ده، ”اے زما خدایه پاکه، اے زما خدایه، زه دې ولې پرېښودلم؟“ (۳۵) ځینې ولاړو خلقو چې دا واورېدل نو وې وئیل چې، ”وگورئ، دے اوس الیاس ته نعرې وهی.“ (۳۶) نو بیا یو کس ورمندې کړه، یو اسفنج یې د سرکې نه پک کړو او د هغه شونډو ته یې د یوې چوکې په سر ونيولو چې وې څښې او هغه ووئیل، ”اوس به وگورو چې الیاس راشی او دے راکوز کړی.“ (۳۷) بیا عیسیٰ یوه تېزه کریکه وویسته

او ساه يې ورکړه. (۲۸) او د خدای د کور پرده د سر نه تر
 بېخه پورې په مینځ دوه شوه. (۲۹) او کوم صوبه دار چې هغه
 ته مخامخ ولاړ وو نو چې هغه ولیدل چې هغه څنگه ساه
 ورکړه نو وې وئیل، ”بې شکه چې دا سرې د خدای پاک زوی
 وو.“ (۳۰) یو څو بنځې هم هلته موجود وې چې د لرې نه یې
 تماشه کوله. په هغوی کښې مریم مگدلینی، د کشر یعقوب
 چې یوسی مور مریم چې سلومی وې. (۳۱) نو کله چې
 عیسی په گلیل کښې وو نو هم دې بنځو د هغه تابعداری کړې
 وه او د هغه خدمت یې کړې وو او په دوی کښې نورې بنځې
 هم وې څوک چې د هغه سره یروشلم ته راغلې وې.

د حضرت عیسیٰ بنځول

(۳۲) دا هر څه د جمعې په ورځ وشو، یعنې د تیاری په ورځ، د
 سبت نه یوه ورځ وړاندې. نو چې ماښام رانزدې شو، (۳۳) د
 ارمتیه یوسف نومې یو سرې راغلو څوک چې د جرگې یو
 عزتمند کس وو او هغه په خپله پېر امید سره د خدای پاک د
 بادشاهی د راتلو په انتظار وو، نو په زړه ورتیا سره پیلطوس
 له ورغلو او د عیسیٰ لاش یې ترې وغوښتو. (۳۴) پیلطوس
 حېران شو چې هغه مړ شوی هم دے، نو هغه صوبه دار
 راوغوښتو او تپوس یې ترې وکړو چې، ”هغه مړ دے او که
 نه؟“ (۳۵) کله چې هغه د صوبه دار نه خبر شو چې هغه مړ
 دے نو هغه یوسف له اجازت ورکړو چې لاش یې یوسی. (۳۶)
 بیا یوسف د کتان کپړه په بیعه واخسته او د هغه لاش یې د
 سولی نه راکوز کړو او کفن یې کړو او په کنستلے شوی قبر
 کښې یې کېښودو. او یو لوی کانې یې د قبر خولې ته

راورغړولو. (۴۷) او مريم مگداليني او د يوسيس مور مريم هغه ځائ وليدو په كوم ځائ كښې چې يې هغه كېښودو.

د حضرت عيسى بيا ژوندی كېدل

۱۶ (۱) هر كله چې د سبت ورځ تېره شوه، مريم

مگداليني، د يعقوب مور مريم او سلومي خوشبوداره تېل واخستل او نيت يې وكړو چې ورشي او د عيسى په لاش يې واچوي. (۲) او د اتوار په ورځ سحر وختي د نمر راختو نه لږ وروستو هغوى قبر له ورغلي. (۳) په لاره هغوى يو بل ته ووييل چې، ”مونږ ته به د غار د خولې نه كانيه څوك

ورغړوي؟“ (۴) خو چې هغوى په غور سره وكتل نو څه كورى چې كانيه د مخكښې نه رغړېدلې وو اكر چې دغه كانيه ډېر غټ وو. (۵) هغوى چې قبر ته ورننوتلې، نو يو ځوان يې وليدو چې ښى اړخ ته ناست وو او سپينه چوغه يې اچولې وه، او هغوى ارياني درياني شوې. (۶) خو فرېښتې هغوى ته وفرمائيل، ”مه یرپرئ، تاسو د عيسى ناصري ليدو له راغلي يئ څوك چې په سولې كړې شوي وو. هغه بيا پورته كړې شوي دي، هغه دلته نشته. وگورئ، دا هغه ځائ

دي چرته چې يې هغه اېښودې وو. (۷) خو لاړې شي، د هغه مريدانو او پطروس ته دا خبر ورسوي چې هغه ستاسو نه وړاندې گليل ته روان دي، تاسو به هغه هلته ووينئ لكه څنگه چې هغه تاسو ته فرمايلي وو.“ (۸) نو هغوى بهر

ووتلې او د قبر نه په تېښته لاړې ځكه چې هغوى یرې او ډېر هېبت اخستې وې. هغوى هېچا ته هم غږ ونه كړو ځكه چې

د حضرت عیسیٰ مریم مگدالینی ته څرگندېدل

٩ کله چې عیسیٰ د اتوار په سحر د مرو نه راژوندی شو نو اول مریم مگدالینی ته بشکاره شو د چا نه چې هغه اووه پیریان لرې کړی و. ١٠ هغه لاره او د هغه مریدانو له ورغله چې ژړا انگولا یې کوله او هغوی ته یې ټوله قیصه بیان کړه. ١١ خو چې هغوی دا واورېدل چې هغه بیا ژوندی شوی دی او هغې لیدلې دی نو باور یې پرې ونه کړو.

د حضرت عیسیٰ خپلو مریدانو ته څرگندېدل

١٢ پس له هغې نه هغه په یو بل شکل په دوو مریدانو راپېښ شو څوک چې بهر پټو ته په لاره روان و. ١٣ هغوی واپس لاړل او نورو مریدانو ته یې وویل خو هغوی پرې یقین ونه کړو. ١٤ وروستو هغه یوولسو مریدانو ته هغه وخت بشکاره شو چې هغوی روتی ته ناست و، او هغه هغوی په خپلو بې یقینۍ او سختو زړونو ملامته کړل ځکه چې هغوی د هغه خلقو په وینا یقین نه وو کړی چا چې هغه بیا ژوندی لیدلې وو. ١٥ بیا هغه هغوی ته وفرمائیل، ”ټولې دنیا ته لاړ شئ او زما د زیری وعض ټول مخلوق ته وکړئ. ١٦ هر څوک چې پرې ایمان راوړی او بیتسمه واخلی نو هغه به خلاصون بیامومی، او هر څوک چې پرې ایمان رانه وړی هغه به مجرم شی. ١٧ څوک چې ایمان راوړی دا معجزې به ترېنه څرگندېږی چې زما په نوم به پیریان شړی او په نورو ژبو به خبرې کوی. ١٨ که هغوی مارانو له لاس وروړی یا زهر

و خوری نو هغوی ته به ضرر نه رسی، او په کومو بیمارانو
چې هغوی لاس کېږدی، هغوی به روغ شی.“

د حضرت عیسیٰ آسمان ته ختل

①۹ هغوی سره د خبرو کولو نه پس مالک عیسیٰ آسمان ته
پورته کړی شو او هغه د خدای پاک بنی طرف ته
کښېناستو. ②۰ نو بیا هغوی بهر ووتل او هر چرته یې کلام
بیانولو، او مالک د هغوی سره کار کولو او د هغه معجزو په
وسيله کومې چې هغه بنودلې کلام صحیح ثابتولو.